

Publicatieblad

van de Europese Unie

L 83

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

62e jaargang

25 maart 2019

Inhoud

I Wetgevingshandelingen

VERORDENINGEN

- ★ **Verordening (EU) 2019/472 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 tot vaststelling van een meerjarenplan voor bestanden die worden gevangen in de westelijke wateren en daaraan grenzende wateren en voor de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordeningen (EU) 2016/1139 en (EU) 2018/973, en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007 en (EG) nr. 1300/2008 van de Raad** 1
- ★ **Verordening (EU) 2019/473 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 betreffende het Europees Bureau voor visserijcontrole** 18
- ★ **Verordening (EU) 2019/474 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 houdende wijziging van Verordening (EU) nr. 952/2013 tot vaststelling van het douanewetboek** 38

RICHTLIJNEN

- ★ **Richtlijn (EU) 2019/475 van de Raad van 18 februari 2019 tot wijziging van Richtlijnen 2006/112/EG en 2008/118/EG wat betreft de opname van de Italiaanse gemeente Campione d'Italia en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano in het douanegebied van de Unie en in het territoriale toepassingsgebied van Richtlijn 2008/118/EG** 42

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

I

(Wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

VERORDENING (EU) 2019/472 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 19 maart 2019

tot vaststelling van een meerjarenplan voor bestanden die worden gevangen in de westelijke wateren en daaraan grenzende wateren en voor de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordeningen (EU) 2016/1139 en (EU) 2018/973, en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007 en (EG) nr. 1300/2008 van de Raad

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 2,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982, waarbij de Unie partij is, zijn instandhoudingsverplichtingen vastgesteld, onder meer betreffende het behoud of het herstel van populaties van ge oogste soorten op een niveau dat de maximale duurzame opbrengst (MDO) kan opleveren.
- (2) Tijdens de top van de Verenigde Naties inzake duurzame ontwikkeling die in 2015 in New York heeft plaatsgevonden, hebben de Unie en haar lidstaten zich ertoe verbonden om tegen 2020 het oogsten van vis doeltreffend te reglementeren, een einde te maken aan overbevissing, aan illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij en aan destructieve visserijpraktijken, en wetenschappelijk gefundeerde beheersplannen uit te voeren teneinde de bestanden in zo kort mogelijke tijd te herstellen tot op zijn minst het niveau dat de door hun biologische kenmerken bepaalde MDO kan opleveren.
- (3) Bij Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ zijn de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) vastgesteld in overeenstemming met de internationale verplichtingen van de Unie. Het GVB moet bijdragen tot de bescherming van het mariene milieu, tot het duurzame beheer van alle commercieel geëxploiteerde soorten en in het bijzonder tot het bereiken, uiterlijk in 2020, van een goede milieu-toestand, als vastgesteld in artikel 1, lid 1, van Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾.
- (4) Het GVB heeft onder meer ten doel te garanderen dat visserij en aquacultuur uit ecologisch oogpunt duurzaam zijn op de lange termijn, de voorzorgsbenadering toe te passen bij het visserijbeheer en een ecosysteemgerichte benadering van het visserijbeheer ten uitvoer te leggen.

⁽¹⁾ PB C 440 van 6.12.2018, blz. 171.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 12 februari 2019 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 5 maart 2019.

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het beleid ten aanzien van het mariene milieu (kaderrichtlijn mariene strategie) (PB L 164 van 25.6.2008, blz. 19).

- (5) Met het oog op de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen moeten instandhoudingsmaatregelen zoals meerjarenplannen, technische maatregelen, en maatregelen inzake de vaststelling en toewijzing van de vangstmogelijkheden, zo nodig met elkaar gecombineerd, worden vastgesteld.
- (6) Op grond van de artikelen 9 en 10 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten meerjarenplannen gebaseerd zijn op wetenschappelijke, technische en economische adviezen. Overeenkomstig die artikelen dient het bij deze verordening vastgestelde meerjarenplan (hierna „het plan” genoemd) doelstellingen te omvatten, alsmede kwantificeerbare streefdoelen met duidelijke tijdschema's, instandhoudingsreferentiepunten, vrijwaringsmaatregelen en technische maatregelen die beogen ongewenste vangsten te voorkomen en te beperken en de impact op het mariene milieu tot een minimum terug te dringen, in het bijzonder op kwetsbare habitats en beschermde soorten.
- (7) In deze verordening moet rekening worden gehouden met de beperkingen in verband met de grootte van de vaartuigen van de ambachtelijke en kustvisserij die in de ultraperifere gebieden worden gebruikt.
- (8) Met het „beste beschikbare wetenschappelijke advies” wordt bedoeld: openbaar beschikbaar wetenschappelijk advies dat wordt ondersteund door de meest actuele wetenschappelijke gegevens en methoden en dat is uitgebracht of beoordeeld door een onafhankelijke wetenschappelijke instantie die is erkend op het niveau van de Europese Unie of op internationaal niveau.
- (9) De Commissie dient voor de bestanden die binnen de werkingssfeer van het plan vallen, het beste beschikbare wetenschappelijke advies in te winnen. Zij sluit daartoe memoranda van overeenstemming met de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES). Het wetenschappelijke advies van met name de ICES of van een soortgelijke onafhankelijke wetenschappelijke instantie die is erkend op het niveau van de Unie of op internationaal niveau dient gebaseerd te zijn op het plan en dient in het bijzonder F_{MDO} -bandbreedtes en biomassareferentiepunten ($MDO B_{trigger}$ en B_{lim}) te vermelden. Die waarden dienen te worden vermeld in het desbetreffende bestandsadvies en, in voorkomend geval, in andere openbaar beschikbare wetenschappelijke adviezen, waaronder bijvoorbeeld adviezen met betrekking tot gemengde visserij van met name de ICES of van een soortgelijke onafhankelijke wetenschappelijke instantie die is erkend op het niveau van de Unie of op internationaal niveau.
- (10) In Verordeningen (EG) nr. 811/2004 ⁽⁵⁾, (EG) nr. 2166/2005 ⁽⁶⁾, (EG) nr. 388/2006 ⁽⁷⁾, (EG) nr. 509/2007 ⁽⁸⁾ en (EG) nr. 1300/2008 ⁽⁹⁾ van de Raad zijn regels vastgesteld voor de exploitatie van het noordelijke heekbestand, de bestanden van heek en langoustines in de Cantabrische Zee en ten westen van het Iberisch Schiereiland, tong in de Golf van Biskaje, tong in het westelijk Kanaal, haring in het gebied ten westen van Schotland en kabeljauw in het Kattegat, de Noordzee, het gebied ten westen van Schotland en de Ierse Zee. Vis uit deze en andere demersale bestanden wordt geoogst in het kader van gemengde visserij. Daarom dient één meerjarenplan te worden vastgesteld waarin rekening wordt gehouden met zulke technische interacties.
- (11) Een dergelijk meerjarenplan dient van toepassing te zijn op de demersale bestanden en de desbetreffende visserijen in de westelijke wateren, die bestaan uit de noordwestelijke wateren en de zuidwestelijke wateren. Het gaat daarbij om rondvis-, platvis- en kraakbeenvissen en langoustines (*Nephrops norvegicus*) die op of in de nabijheid van de bodem van de waterkolom leven.
- (12) Sommige demersale bestanden worden zowel in de westelijke wateren als in daaraan grenzende wateren geëxploiteerd. Daarom dient de werkingssfeer van de bepalingen in het plan die betrekking hebben op streefdoelen en vrijwaringsmaatregelen voor bestanden die voornamelijk in de westelijke wateren worden geëxploiteerd, te worden uitgebreid tot de betrokken gebieden buiten de westelijke wateren. Bovendien dienen voor bestanden die ook aanwezig zijn in de westelijke wateren, maar die voornamelijk buiten de westelijke wateren worden geëxploiteerd, de streefdoelen en vrijwaringsmaatregelen te worden vastgesteld in meerjarenplannen voor de gebieden buiten de westelijke wateren waar die bestanden voornamelijk worden geëxploiteerd, waarbij de werkingssfeer van die meerjarenplannen dient te worden uitgebreid tot de westelijke wateren.
- (13) De geografische werkingssfeer van het plan dient gebaseerd te zijn op de geografische spreiding van de bestanden, zoals opgenomen in het meest recente wetenschappelijke advies van met name de ICES of van een soortgelijke onafhankelijke wetenschappelijke instantie die is erkend op het niveau van de Unie of op internationaal niveau. Het is mogelijk dat de geografische spreiding van de bestanden zoals opgenomen in het plan in de toekomst zal moeten worden gewijzigd ten gevolge van betere wetenschappelijke informatie of van migratie van

⁽⁵⁾ Verordening (EG) nr. 811/2004 van de Raad van 21 april 2004 tot vaststelling van herstelmaatregelen voor het noordelijke heekbestand (PB L 150 van 30.4.2004, blz. 1).

⁽⁶⁾ Verordening (EG) nr. 2166/2005 van de Raad van 20 december 2005 tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van de bestanden van zuidelijke heek en langoustines in de Cantabrische Zee en ten westen van het Iberisch Schiereiland en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 850/98 voor de instandhouding van de visbestanden via technische maatregelen voor de bescherming van jonge exemplaren van mariene organismen (PB L 345 van 28.12.2005, blz. 5).

⁽⁷⁾ Verordening (EG) nr. 388/2006 van de Raad van 23 februari 2006 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de duurzame exploitatie van het tongbestand in de Golf van Biskaje (PB L 65 van 7.3.2006, blz. 1).

⁽⁸⁾ Verordening (EG) nr. 509/2007 van de Raad van 7 mei 2007 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de duurzame exploitatie van het tongbestand in het westelijk Kanaal (PB L 122 van 11.5.2007, blz. 7).

⁽⁹⁾ Verordening (EG) nr. 1300/2008 van de Raad van 18 december 2008 tot vaststelling van een meerjarenplan voor het haringbestand in het gebied ten westen van Schotland en de visserijen die dat bestand exploiteren (PB L 344 van 20.12.2008, blz. 6).

bestanden. Daarom moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om gedelegeerde handelingen vast te stellen tot aanpassing van de geografische spreiding van de bestanden als opgenomen in het plan, indien uit het wetenschappelijk advies van met name de ICES of van een soortgelijke onafhankelijke wetenschappelijke instantie die is erkend op het niveau van de Unie of op internationaal niveau, blijkt dat de geografische verdeling van de betrokken bestanden is gewijzigd.

- (14) Indien bestanden van gemeenschappelijk belang ook worden geëxploiteerd door derde landen, moet de Unie overleg plegen met die derde landen teneinde ervoor te zorgen dat die bestanden op duurzame wijze worden beheerd, in overeenstemming met de doelstellingen van Verordening (EU) nr. 1380/2013, met name artikel 2, lid 2, daarvan, en van deze verordening. Bij gebreke van een formeel akkoord dient de Unie alles in het werk te stellen om tot gemeenschappelijke regelingen voor het bevissen van deze bestanden te komen teneinde duurzaam beheer mogelijk te maken en gelijke voorwaarden voor de marktdeelnemers van de Unie te bevorderen.
- (15) Het plan dient erop gericht te zijn bij te dragen tot het verwezenlijken van de doelstellingen van het GVB, en met name het bereiken en behouden van de MDO voor de doelbestanden, de uitvoering van de aanlandingsverplichting voor demersale bestanden waarvoor vangstbeperkingen gelden en het bevorderen van een redelijke levensstandaard voor degenen die van visserijactiviteiten afhankelijk zijn, met aandacht voor de kustvisserij en de sociaaleconomische aspecten. Ook dient het plan een ecosysteemgerichte benadering van het visserijbeheer toe te passen om ervoor te zorgen dat de negatieve gevolgen van visserijactiviteiten voor het mariene ecosysteem tot een minimum worden beperkt. Het dient in overeenstemming te zijn met de milieuwetgeving van de Unie, met name met de doelstelling om uiterlijk in 2020 een goede milieutoestand te bereiken (overeenkomstig Richtlijn 2008/56/EG) en de doelstellingen van Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁰⁾ en Richtlijn 92/43/EEG van de Raad ⁽¹¹⁾. In dit plan dienen ook nadere bepalingen te worden opgenomen ter uitvoering van de aanlandingsverplichting in de Nieuwwateren van de westelijke wateren voor alle bestanden van soorten waarvoor de aanlandingsverplichting krachtens artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van toepassing is.
- (16) Krachtens artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 dienen de vangstmogelijkheden te worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 2, lid 2, van die verordening bepaalde doelstellingen en in overeenstemming te zijn met de in de meerjarenplannen bepaalde streefdoelen, tijdschema's en marges.
- (17) Het streefdoel voor de visserijsterfte (F) dat in overeenstemming is met de doelstelling om de MDO te bereiken en te behouden, dient te worden vastgesteld in de vorm van een bandbreedte van waarden die in overeenstemming zijn met het bereiken van de MDO (F_{MDO}). Deze op het beste beschikbare wetenschappelijke advies gebaseerde bandbreedtes zijn noodzakelijk om op flexibele wijze te kunnen inspelen op ontwikkelingen in het wetenschappelijk advies, bij te dragen tot de uitvoering van de aanlandingsverplichting en rekening te houden met de kenmerken van gemengde visserij. De F_{MDO} -bandbreedtes dienen te worden berekend door in het bijzonder de ICES, specifiek in het kader van de periodieke vangstadviezen, of door een soortgelijke onafhankelijke wetenschappelijke instantie die is erkend op het niveau van de Unie of op internationaal niveau. De bandbreedtes dienen op basis van het plan zo te worden bepaald dat bij toepassing ervan de langetermijnopbrengst ten hoogste 5 % lager is dan de MDO. De bovengrens van de bandbreedte moet geplafonneerd zijn, zodat de waarschijnlijkheid dat het bestand onder B_{lim} terechtkomt, niet meer dan 5 % bedraagt. Deze bovengrens moet ook overeenkomen met de „adviesregel” van de ICES, die inhoudt dat wanneer de toestand op het gebied van paaibiomassa of abundantie slecht is, F moet worden verminderd tot een waarde die niet hoger is dan een bovengrens gelijk aan de F_{MDO} -puntwaarde vermenigvuldigd met de paaibiomassa of de abundantie in het TAC-jaar (TAC = totaal toegestane vangsten), gedeeld door MDO $B_{trigger}$. De ICES hanteert deze overwegingen en deze adviesregel wanneer hij wetenschappelijk advies verstrekt over visserijsterfte en vangstopaties.
- (18) Met het oog op de vaststelling van de vangstmogelijkheden dient er een bovendrempel te komen voor F_{MDO} -bandbreedtes bij normaal gebruik en, mits het betrokken bestand als in goede staat verkerend wordt beschouwd, een bovengrens voor bepaalde gevallen. Het moet mogelijk zijn om de vangstmogelijkheden alleen op de bovengrens vast te stellen indien dat op grond van wetenschappelijk advies of bewijs noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de doelstellingen van deze verordening in het geval van gemengde visserij, of indien dat noodzakelijk is om schade aan een bestand als gevolg van wisselwerkingen binnen of tussen soorten te voorkomen of om de jaarlijkse schommelingen op het gebied van de vangstmogelijkheden te beperken.
- (19) Een bevoegde adviesraad moet de Commissie een beheersaanpak kunnen aanbevelen die erop gericht is de jaarlijkse schommelingen van de vangstmogelijkheden voor een bepaald in deze verordening opgenomen bestand te beperken. De Raad moet met dergelijke aanbevelingen rekening kunnen houden bij de vaststelling van de vangstmogelijkheden, op voorwaarde dat deze vangstmogelijkheden in overeenstemming zijn met de streefdoelen en vrijwaringsmaatregelen in het kader van het plan.
- (20) Voor bestanden waarvoor streefdoelen in verband met de MDO beschikbaar zijn en met het oog op de toepassing van vrijwaringsmaatregelen dienen instandhoudingsreferentiepunten te worden vastgesteld die in het geval van visbestanden worden uitgedrukt als triggerniveaus voor de paaibiomassa, en in het geval van langoustines als triggerniveaus voor de abundantie.

⁽¹⁰⁾ Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand (PB L 20 van 26.1.2010, blz. 7).

⁽¹¹⁾ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7).

- (21) Wanneer de bestandsomvang tot onder die niveaus daalt, dient te worden voorzien in passende vrijwaringsmaatregelen. Vrijwaringsmaatregelen dienen onder meer in te houden dat de vangstmogelijkheden worden gereduceerd en dat er specifieke instandhoudingsmaatregelen worden genomen wanneer luidens wetenschappelijk advies herstelmaatregelen vereist zijn. Deze maatregelen dienen te worden aangevuld met alle andere passende maatregelen, zoals maatregelen van de Commissie overeenkomstig artikel 12 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 of maatregelen van de lidstaten overeenkomstig artikel 13 van die verordening.
- (22) De TAC-hoeveelheden voor langoustine in vier specifieke beheersgebieden moeten kunnen worden vastgesteld als de som van de vangstbeperkingen voor elke functionele eenheid en voor de statistische rechthoeken buiten de functionele eenheden in elk beheersgebied. Dit mag het vaststellen van maatregelen ter bescherming van specifieke functionele eenheden evenwel niet uitsluiten.
- (23) Om de regionale aanpak te kunnen toepassen op de instandhouding en de duurzame exploitatie van de biologische rijkdommen van de zee, dient het mogelijk te zijn om technische maatregelen te nemen voor alle bestanden in de westelijke wateren.
- (24) De regeling ter beperking van de visserijinspanning voor tong in het westelijk Kanaal is een efficiënt beheersinstrument gebleken als aanvulling op de vaststelling van de vangstmogelijkheden. Een dergelijke beperking van de visserijinspanning moet daarom in het kader van het plan worden gehandhaafd.
- (25) Wanneer de visserijsterfte als gevolg van de recreatievisserij een significante impact heeft op een bestand dat beheerd wordt op basis van de MDO, moet de Raad niet-discriminerende beperkingen kunnen vaststellen voor recreatievissers. De Raad dient bij de vaststelling van dergelijke beperkingen te verwijzen naar transparante en objectieve criteria. In voorkomend geval moeten de lidstaten de nodige proportionele maatregelen nemen voor het monitoren en verzamelen van gegevens met het oog op een betrouwbare schatting van de werkelijke niveaus van recreatieve vangsten.
- (26) Met het oog op de naleving van de in artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 neergelegde aanlandingsverplichting dient het plan te voorzien in aanvullende beheersmaatregelen, die nader dienen te worden uitgewerkt overeenkomstig artikel 18 van deze verordening.
- (27) Voor de indiening van gemeenschappelijke aanbevelingen van lidstaten met een rechtstreeks belang bij het beheer dient een termijn te worden vastgesteld, zoals voorgeschreven bij Verordening (EU) nr. 1380/2013.
- (28) Overeenkomstig artikel 10, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 dienen bepalingen te worden vastgesteld inzake de periodieke beoordeling door de Commissie, op basis van wetenschappelijk advies, van de toereikendheid en doeltreffendheid van de toepassing van deze verordening. Het plan dient uiterlijk op 27 maart 2024 en vervolgens om de vijf jaar te worden geëvalueerd. Een dergelijke periode biedt voldoende ruimte om de aanlandingsverplichting volledig uit te voeren, om geregionaliseerde maatregelen vast te stellen en uit te voeren en om zicht te krijgen op de gevolgen voor de bestanden en de visserij. Een kortere periode zou bovendien onwerkbaar zijn voor de wetenschappelijke instanties.
- (29) Met het oog op een tijdige en evenredige aanpassing aan de technische en wetenschappelijke vooruitgang, om flexibiliteit te waarborgen en om de ontwikkeling van bepaalde maatregelen mogelijk te maken, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie tot wijziging van of in aanvulling op deze verordening handelingen vast te stellen met betrekking tot aanpassingen inzake de bestanden die onder deze verordening vallen na wijzigingen van de geografische spreiding van de bestanden, herstelmaatregelen, de uitvoering van de aanlandingsverplichting en beperkingen wat de totale capaciteit van de vloten van de betrokken lidstaten betreft. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadplegingen overgaat, onder meer op deskundigenniveau, en dat die raadplegingen gebeuren in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven⁽¹²⁾. Met name om te zorgen voor gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten, en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die zich bezighouden met de voorbereiding van de gedelegeerde handelingen.
- (30) Met het oog op rechtszekerheid behoort te worden verduidelijkt dat maatregelen voor tijdelijke stopzetting die zijn vastgesteld om de doelstellingen van het plan te verwezenlijken, kunnen worden geacht in aanmerking te komen voor steun krachtens Verordening (EU) nr. 508/2014 van het Europees Parlement en de Raad⁽¹³⁾.

⁽¹²⁾ PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1.

⁽¹³⁾ Verordening (EU) nr. 508/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 2328/2003, (EG) nr. 861/2006, (EG) nr. 1198/2006 en (EG) nr. 791/2007 en Verordening (EU) nr. 1255/2011 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 149 van 20.5.2014, blz. 1).

- (31) Het gebruik van dynamische verwijzingen naar F_{MDO} -bandbreedtes en naar instandhoudingsreferentiepunten garandeert dat die parameters, die van essentieel belang zijn voor de vaststelling van de vangstmogelijkheden, actueel blijven en dat de Raad zich steeds kan baseren op de beste beschikbare wetenschappelijke adviezen. Voorts dient de benadering die bestaat uit dynamische verwijzingen naar de beste beschikbare wetenschappelijke adviezen te worden gevolgd voor het beheer van de bestanden in de Oostzee. Ook moet worden gespecificeerd dat de aanlandingsverplichting niet van toepassing is op de recreatievisserij in de gebieden die onder het meerjarenplan voor de visserij in de Oostzee vallen. Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁴⁾ dient derhalve te worden gewijzigd.
- (32) De minimuminstandhoudingsreferentiegrrootte voor langoustine in het Skagerrak en het Kattegat moet worden herzien. Ook moet worden gespecificeerd dat de aanlandingsverplichting niet van toepassing is op de recreatievisserij in de gebieden die onder het meerjarenplan voor de visserij in de Noordzee vallen. Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁵⁾ dient derhalve worden te gewijzigd.
- (33) Verordeningen (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007 en (EG) nr. 1300/2008 dienen te worden ingetrokken.
- (34) Voordat de laatste hand werd gelegd aan het plan, waren de verwachte economische en sociale effecten ervan naar behoren geëvalueerd overeenkomstig artikel 9, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013,

HEBBER DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ONDERWERP, TOEPASSINGSGEBIED EN DEFINITIES

Artikel 1

Onderwerp en toepassingsgebied

1. Bij deze verordening wordt een meerjarenplan (hierna „het plan” genoemd) vastgesteld voor onderstaande demersale bestanden, met inbegrip van diepzeebestanden, in de westelijke wateren en — voor bestanden die zich uitstrekken tot buiten de westelijke wateren — in de daaraan grenzende wateren, alsook voor de visserijen die deze bestanden exploiteren:
1. zwarte haarstaartvis (*Aphanopus carbo*) in de ICES-deelgebieden 1, 2, 4, 6-8, 10 en 14, en in de sectoren 3a, 5a, 5b, 9a, en 12b;
 2. rondneusgrenadier (*Coryphaenoides rupestris*) in de ICES-deelgebieden 6 en 7 en sector 5b;
 3. zeebaars (*Dicentrarchus labrax*) in de ICES-sectoren 4b, 4c, 7a, 7d-h, 8a en 8b;
 4. zeebaars (*Dicentrarchus labrax*) in de ICES-sectoren 6a, 7b en 7j;
 5. zeebaars (*Dicentrarchus labrax*) in de ICES-sectoren 8c en 9a;
 6. kabeljauw (*Gadus morhua*) in ICES-sector 7a;
 7. kabeljauw (*Gadus morhua*) in de ICES-sectoren 7e-k;
 8. scharretongen (*Lepidorhombus* spp.) in de ICES-sectoren 4a en 6a;
 9. scharretongen (*Lepidorhombus* spp.) in ICES-sector 6b;
 10. scharretongen (*Lepidorhombus* spp.) in de ICES-sectoren 7b-k, 8a, 8b, en 8d;
 11. scharretongen (*Lepidorhombus* spp.) in de ICES-sectoren 8c en 9a;
 12. zeeduivels (*Lophiidae*) in de ICES-sectoren 7b-k, 8a, 8b, en 8d;
 13. zeeduivels (*Lophiidae*) in de ICES-sectoren 8c en 9a;
 14. schelvis (*Melanogrammus aeglefinus*) in ICES-sector 6b;
 15. schelvis (*Melanogrammus aeglefinus*) in ICES-sector 7a;
 16. schelvis (*Melanogrammus aeglefinus*) in de ICES-sectoren 7b-k;
 17. wijting (*Merlangius merlangus*) in de ICES-sectoren 7b, 7c en 7e-k;

⁽¹⁴⁾ Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 2016 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de kabeljauw-, haring- en sprotbestanden in de Oostzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2187/2005 van de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1098/2007 van de Raad (PB L 191 van 15.7.2016, blz. 1).

⁽¹⁵⁾ Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2018 tot vaststelling van een meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot vastlegging van nadere bepalingen ter uitvoering van de aanlandingsverplichting in de Noordzee en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 676/2007 en (EG) nr. 1342/2008 van de Raad (PB L 179 van 16.7.2018, blz. 1).

18. wijting (*Merlangius merlangus*) in ICES-deelgebied 8 en ICES-sector 9a;
19. heek (*Merluccius merluccius*) in de ICES-deelgebieden 4, 6 en 7 en de ICES-sectoren 3a, 8a, 8b en 8d;
20. heek (*Merluccius merluccius*) in de ICES-sectoren 8c en 9a;
21. blauwe leng (*Molva dypterygia*) in de ICES-deelgebieden 6 en 7 en ICES-sector 5b;
22. langoustines (*Nephrops norvegicus*) per functionele eenheid (FU) in ICES-deelgebied 6 en ICES-sector 5b:
 - in North Minch (FU 11);
 - in South Minch (FU 12);
 - in Firth of Clyde (FU 13);
 - in sector 6a, buiten de functionele eenheden (ten westen van Schotland);
23. langoustines (*Nephrops norvegicus*) per functionele eenheid in ICES-deelgebied 7:
 - in de Ierse Zee oost (FU 14);
 - in de Ierse Zee west (FU 15);
 - op de Porcupine Bank (FU 16);
 - in de Aran grounds (FU 17);
 - in de Ierse Zee (FU 19);
 - in de Keltische Zee (FU 20-21);
 - in het Bristolkanaal (FU 22);
 - buiten de functionele eenheden (zuidelijk deel van de Keltische Zee, ten zuidwesten van Ierland);
24. langoustines (*Nephrops norvegicus*) per functionele eenheid in de ICES-sectoren 8a, 8b, 8d en 8e:
 - in het noordelijk en centraal deel van de Golf van Biskaje (FU 23-24);
25. langoustines (*Nephrops norvegicus*) per functionele eenheid in de ICES-deelgebieden 9 en 10 en Cefac-zone 34.1.1:
 - in de Atlantische Iberische wateren oost, westelijk Galicië en Noord-Portugal (FU 26-27);
 - in de Atlantische Iberische wateren oost, zuidwestelijk en zuidelijk Portugal (FU 28-29);
 - in de Atlantische Iberische wateren oost en de Golf van Cádiz (FU 30);
26. zeebrasem (*Pagellus bogaraveo*) in ICES-deelgebied 9;
27. schol (*Pleuronectes platessa*) in ICES-sector 7d;
28. schol (*Pleuronectes platessa*) in ICES-sector 7e;
29. witte koolvis (*Pollachius pollachius*) in ICES-deelgebieden 6 en 7;
30. tong (*Solea solea*) in ICES-deelgebieden 5, 12 en 14, en in ICES-sector 6b;
31. tong (*Solea solea*) in ICES-sector 7d;
32. tong (*Solea solea*) in ICES-sector 7e;
33. tong (*Solea solea*) in de ICES-sectoren 7f en 7g;
34. tong (*Solea solea*) in de ICES-sectoren 7h, 7j en 7k;
35. tong (*Solea solea*) in de ICES-sectoren 8a en 8b;
36. tong (*Solea solea*) in de ICES-sectoren 8c en 9a.

Wanneer uit wetenschappelijk advies, met name van de ICES of van een soortgelijke onafhankelijke wetenschappelijke instantie die is erkend op het niveau van de Unie of op internationaal niveau, blijkt dat de geografische spreiding van de in de eerste alinea van dit lid vermelde bestanden is gewijzigd, kan de Commissie overeenkomstig artikel 18 gedelegeerde handelingen vaststellen tot wijziging van deze verordening door de in de eerste alinea van dit lid gespecificeerde gebieden aan te passen om die wijziging te reflecteren. Bij die aanpassingen worden de bestandsgebieden niet uitgebreid buiten de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 4 tot en met 10 en de Cefac-sectoren 34.1.1, 34.1.2 en 34.2.0.

2. Wanneer de Commissie op basis van wetenschappelijk advies van oordeel is dat de bestandenlijst in de eerste alinea van lid 1 dient te worden gewijzigd, kan zij daartoe een voorstel indienen.
3. Voor de aangrenzende wateren in de zin van lid 1 van dit artikel zijn alleen de artikelen 4 en 7 en de maatregelen inzake vangstmogelijkheden krachtens artikel 8 van deze verordening van toepassing.
4. Deze verordening is ook van toepassing op bijvangst die in de westelijke wateren bij de visserij op de in lid 1 genoemde bestanden worden gevangen. Indien voor die bestanden echter F_{MDO} -bandbreedtes en vrijwaringsmaatregelen inzake biomassa worden vastgesteld bij andere rechtshandelingen van de Unie waarbij meerjarenplannen worden vastgesteld, zijn die bandbreedtes en maatregelen van toepassing.
5. Deze verordening bevat ook nadere bepalingen ter uitvoering van de aanlandingsverplichting in de Uniewateren van de westelijke wateren voor alle bestanden van soorten waarvoor krachtens artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 de aanlandingsverplichting geldt.
6. Deze verordening voorziet in technische maatregelen, als vastgesteld in artikel 9, voor alle bestanden in de westelijke wateren.

Artikel 2

Definities

Met het oog op de toepassing van deze verordening gelden naast de definities in artikel 4 van Verordening (EU) nr. 1380/2013, artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad ⁽¹⁶⁾ en artikel 3 van Verordening (EG) nr. 850/98 van de Raad ⁽¹⁷⁾, de volgende definities:

1. „westelijke wateren”: de noordwestelijke wateren (de ICES-deelgebieden 5 (met uitzondering van sector 5a en uitsluitend de Uniewateren van sector 5b), 6 en 7) en de zuidwestelijke wateren (de ICES-deelgebieden 8, 9 en 10 (wateren rond de Azoren) en de Cefac-sectoren 34.1.1, 34.1.2 en 34.2.0 (wateren rond Madeira en de Canarische Eilanden));
2. „ F_{MDO} -bandbreedte”: een bandbreedte van waarden zoals opgenomen in het beste beschikbare wetenschappelijke advies, met name van de ICES of van een soortgelijke onafhankelijke wetenschappelijke instantie die is erkend op het niveau van de Unie of op internationaal niveau, waarbinnen alle niveaus van visserijsterfte een maximale duurzame opbrengst (MDO) op lange termijn opleveren bij een bepaald visserijpatroon en bij de actuele gemiddelde milieuomstandigheden, zonder beduidende nadelige gevolgen te hebben voor het reproductieproces voor het betrokken bestand. De bandbreedte is zo bepaald dat bij de toepassing ervan de langetermijnopbrengst ten hoogste 5 % lager is dan de MDO. De bandbreedte is geplafonneerd, zodat de waarschijnlijkheid dat het bestand onder het grensreferentiepunt voor paaibiomassa (B_{lim}) belandt, niet meer dan 5 % bedraagt;
3. „MDO F_{lower} ”: de laagste waarde binnen de F_{MDO} -bandbreedte;
4. „MDO F_{upper} ”: de hoogste waarde binnen de F_{MDO} -bandbreedte;
5. „ F_{MDO} -puntwaarde”: de waarde van de geraamde visserijsterfte die bij een bepaald visserijpatroon en onder de actuele gemiddelde milieuomstandigheden de MDO op lange termijn oplevert;
6. „lagere F_{MDO} -bandbreedte”: een bandbreedte die de waarden van MDO F_{lower} tot de F_{MDO} -puntwaarde omvat;
7. „hogere F_{MDO} -bandbreedte”: een bandbreedte tussen de F_{MDO} -puntwaarde en MDO F_{upper} ;
8. „ B_{lim} ”: het referentiepunt voor de paaibiomassa van een bestand, als weergegeven in het beste beschikbare wetenschappelijke advies, met name van de ICES of van een soortgelijke onafhankelijke wetenschappelijke instantie die is erkend op het niveau van de Unie of op internationaal niveau, waaronder er sprake kan zijn van verminderde reproductiecapaciteit;
9. „MDO $B_{trigger}$ ”: het referentiepunt voor paaibiomassa, of voor abundantie in het geval van langoustines, als weergegeven in het beste beschikbare wetenschappelijke advies, met name van de ICES of van een soortgelijke onafhankelijke wetenschappelijke instantie die is erkend op het niveau van de Unie of op internationaal niveau, waaronder specifieke en passende beheersmaatregelen moeten worden genomen om ervoor te zorgen dat de exploitatieniveaus in combinatie met natuurlijke variaties de bestanden herstellen boven een niveau dat op de lange termijn de MDO kan opleveren.

⁽¹⁶⁾ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

⁽¹⁷⁾ Verordening (EG) nr. 850/98 van de Raad van 30 maart 1998 voor de instandhouding van de visbestanden via technische maatregelen voor de bescherming van jonge exemplaren van mariene organismen (PB L 125 van 27.4.1998, blz. 1).

HOOFDSTUK II

DOELSTELLINGEN

Artikel 3

Doelstellingen

1. Het plan draagt bij tot de verwezenlijking van de in artikel 2 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 genoemde doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid, met name door bij het visserijbeheer de voorzorgsbenadering toe te passen, en beoogt ervoor te zorgen dat de levende biologische rijkdommen van de zee zodanig worden geëxploiteerd dat de populaties van de beveste soorten boven een niveau worden gebracht en behouden dat de MDO kan opleveren.
2. Het plan draagt bij tot het uitbannen van teruggooi door ongewenste vangsten zo veel mogelijk te voorkomen en te beperken, alsook tot de uitvoering van de bij artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingestelde aanlandingsverplichting voor de onder deze verordening vallende bestanden waarvoor vangstbeperkingen gelden.
3. Het plan past de ecosysteemgerichte benadering toe op het visserijbeheer teneinde ervoor te zorgen dat de negatieve gevolgen van visserijactiviteiten voor het mariene ecosysteem tot een minimum worden beperkt. Het is in overeenstemming met de milieuwetgeving van de Unie, met name met de doelstelling om uiterlijk in 2020 een goede milieutoestand te bereiken, zoals bedoeld in artikel 1, lid 1, van Richtlijn 2008/56/EG.
4. Het plan heeft met name tot doel:
 - a) ervoor te zorgen dat wordt voldaan aan de in beschrijvend element 3 van bijlage I bij Richtlijn 2008/56/EG beschreven voorwaarden;
 - b) bij te dragen tot de vervulling van andere relevante beschrijvende elementen in bijlage I bij Richtlijn 2008/56/EG, in verhouding tot de rol die visserijen voor de vervulling ervan spelen, en
 - c) bij te dragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van de artikelen 4 en 5 van Richtlijn 2009/147/EG en de artikelen 6 en 12 van Richtlijn 92/43/EEG, met name om de negatieve gevolgen van visserijactiviteiten voor kwetsbare habitats en beschermde soorten tot een minimum te beperken.
5. De maatregelen uit hoofde van het plan worden genomen op basis van het beste beschikbare wetenschappelijke advies. Wanneer er onvoldoende gegevens beschikbaar zijn, wordt een vergelijkbaar niveau van instandhouding van de betrokken bestanden nagestreefd.

HOOFDSTUK III

STREEFDOELEN

Artikel 4

Streefdoelen

1. Het streefdoel voor visserijsterfte binnen de F_{MDO} -bandbreedtes zoals gedefinieerd in artikel 2, wordt voor de in artikel 1, lid 1, genoemde bestanden zo spoedig mogelijk en geleidelijk toenemend, uiterlijk in 2020 bereikt en wordt van dan af in overeenstemming met dit artikel gehandhaafd binnen de F_{MDO} -bandbreedtes.
2. Met name de ICES of een soortgelijke onafhankelijke wetenschappelijke instantie die is erkend op het niveau van de Unie of op internationaal niveau wordt verzocht de F_{MDO} -bandbreedtes op basis van dit plan te verstrekken.
3. Wanneer de Raad overeenkomstig artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 de vangstmogelijkheden voor een bestand vaststelt, stelt hij die mogelijkheden vast binnen de lagere F_{MDO} -bandbreedte die op dat moment beschikbaar is voor dat bestand.
4. Niettegenstaande de leden 1 en 3 kunnen de vangstmogelijkheden voor een bestand worden vastgesteld op een niveau dat lager ligt dan de F_{MDO} -bandbreedte.
5. Niettegenstaande de leden 3 en 4 kunnen de vangstmogelijkheden voor een in artikel 1, lid 1, genoemd bestand worden vastgesteld binnen de hogere F_{MDO} -bandbreedte die op dat moment beschikbaar is voor dat bestand, mits dat bestand zich boven $MDO B_{trigger}$ bevindt:
 - a) indien dat op grond van wetenschappelijk advies of bewijs noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de doelstellingen van artikel 3 in het geval van gemengde visserij;
 - b) indien dat op grond van wetenschappelijk advies of bewijs noodzakelijk is om ernstige schade aan een bestand als gevolg van wisselwerkingen binnen of tussen soorten te beperken, of
 - c) om schommelingen in de vangstmogelijkheden tussen opeenvolgende jaren tot ten hoogste 20 % te beperken.

6. Wanneer voor een in artikel 1, lid 1, genoemd bestand wegens een gebrek aan adequate wetenschappelijke informatie geen F_{MDO} -bandbreedtes kunnen worden vastgesteld, wordt dat bestand beheerd overeenkomstig artikel 5 totdat overeenkomstig lid 2 van dit artikel F_{MDO} -bandbreedtes beschikbaar zijn.

7. De vangstmogelijkheden worden in elk geval zodanig vastgesteld dat de waarschijnlijkheid dat de paaibiomassa onder B_{lim} belandt, minder dan 5 % bedraagt.

Artikel 5

Beheer van bijvangstbestanden

1. Beheersmaatregelen voor de in artikel 1, lid 4, bedoelde bestanden, met inbegrip van, in voorkomend geval, vangstmogelijkheden, worden vastgesteld met inachtneming van het beste beschikbare wetenschappelijke advies en zijn in overeenstemming met de in artikel 3 vastgelegde doelstellingen.

2. Wanneer geen adequate wetenschappelijke informatie beschikbaar is, worden de in artikel 1, lid 4, bedoelde bestanden beheerd volgens de voorzorgsbenadering van het visserijbeheer als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, en overeenkomstig artikel 3, lid 5, van deze verordening.

3. Overeenkomstig artikel 9, lid 5, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 wordt bij het beheer van gemengde visserij op de in artikel 1, lid 4, van de onderhavige verordening bedoelde bestanden in aanmerking genomen dat het moeilijk is alle bestanden tegelijkertijd op MDO-niveau te bevissen, vooral in gevallen waarin dit zou leiden tot een vroegtijdige sluiting van de visserij.

Artikel 6

Beperking van schommelingen van vangstmogelijkheden voor een bestand

Een bevoegde adviesraad kan de Commissie een beheersaanpak aanbevelen die erop gericht is de jaarlijkse schommelingen van de vangstmogelijkheden voor een bepaald in artikel 1, lid 1, opgenomen bestand te beperken.

De Raad kan met dergelijke aanbevelingen rekening houden bij de vaststelling van de vangstmogelijkheden, op voorwaarde dat deze vangstmogelijkheden in overeenstemming zijn met de artikelen 4 en 8.

HOOFDSTUK IV

VRIJWARINGSMAATREGELEN

Artikel 7

Instandhoudingsreferentiepunten

Op basis van het plan worden bij met name de ICES of een soortgelijke onafhankelijke wetenschappelijke instantie die is erkend op het niveau van de Unie of op internationaal niveau, de volgende instandhoudingsreferentiepunten aangevraagd om de volledige reproductiecapaciteit van de in artikel 1, lid 1, bedoelde bestanden niet aan te tasten:

- a) $MDO B_{trigger}$ voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde bestanden;
- b) B_{lim} voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde bestanden.

Artikel 8

Vrijwaringsmaatregelen

1. Wanneer uit wetenschappelijk advies blijkt dat de paaibiomassa, of de abundantie in het geval van langoustinebestanden, van een van de in artikel 1, lid 1, bedoelde bestanden voor een bepaald jaar lager is dan $MDO B_{trigger}$, worden alle passende herstelmaatregelen genomen om te waarborgen dat het betrokken bestand of de betrokken functionele eenheid snel terugkeert boven het niveau dat de MDO kan opleveren. In het bijzonder worden de vangstmogelijkheden, niettegenstaande artikel 4, lid 3, vastgesteld op een niveau dat overeenkomt met een visserijsterfte die is teruggebracht tot een waarde onder de hogere F_{MDO} -bandbreedte, rekening houdend met de afname van de biomassa.

2. Wanneer uit wetenschappelijk advies blijkt dat de paaibiomassa, of de abundantie in het geval van langoustinebestanden, van een van de in artikel 1, lid 1, bedoelde bestanden lager is dan B_{lim} , worden aanvullende herstelmaatregelen genomen om te waarborgen dat het betrokken bestand of de betrokken functionele eenheid snel terugkeert boven het niveau dat de MDO kan opleveren. In het bijzonder kunnen die herstelmaatregelen, niettegenstaande artikel 4, lid 3, inhouden dat de gerichte visserij op het betrokken bestand of de betrokken functionele eenheid wordt opgeschort en de vangstmogelijkheden op passende wijze worden verlaagd.

3. De in dit artikel bedoelde herstelmaatregelen kunnen onder meer bestaan in:
 - a) noodmaatregelen overeenkomstig de artikelen 12 en 13 van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - b) maatregelen krachtens artikel 9 van de onderhavige verordening.
4. Bij het bepalen van de keuze van de in dit artikel bedoelde maatregelen wordt rekening gehouden met de aard, de ernst, de duur en de herhaling van de situatie waarin de paaibiomassa, of de abundantie in het geval van langoustinebestanden, zich onder de in artikel 7 bedoelde niveaus bevindt.

HOOFDSTUK V

TECHNISCHE MAATREGELEN

Artikel 9

Technische maatregelen

1. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 18 van deze verordening en artikel 18 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 gedelegeerde handelingen vast te stellen om deze verordening aan te vullen met betrekking tot de volgende technische maatregelen:
 - a) de specificatie van kenmerken van vistuig en voorschriften betreffende het gebruik ervan, om te zorgen voor selectiviteit of deze te verbeteren, ongewenste vangsten te verminderen of de negatieve impact op het ecosysteem tot een minimum te beperken;
 - b) de specificatie van aanpassingen van of aanvullende hulpmiddelen voor vistuig, om de selectiviteit te behouden of te verbeteren, ongewenste vangsten te verminderen of de negatieve impact op het ecosysteem tot een minimum te beperken;
 - c) de beperking van of het verbod op het gebruik van bepaald vistuig en visserijactiviteiten in bepaalde gebieden of perioden, om paaiende vis, vis die kleiner is dan de minimuminstandhoudingsreferentiegrootte of niet-doelvissoorten te beschermen of de negatieve impact op het ecosysteem tot een minimum te beperken, en
 - d) de vaststelling van minimuminstandhoudingsreferentiegrootten voor de bestanden waarop deze verordening van toepassing is, om de bescherming van jonge exemplaren van mariene organismen te waarborgen.
2. De in lid 1 van dit artikel bedoelde maatregelen dragen bij tot de verwezenlijking van de in artikel 3 genoemde doelstellingen.

HOOFDSTUK VI

VANGSTMOGELIJKHEDEN

Artikel 10

Vangstmogelijkheden

1. Wanneer de lidstaten overeenkomstig artikel 17 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 de hun ter beschikking staande vangstmogelijkheden toewijzen, houden zij rekening met de waarschijnlijke samenstelling van de vangst van vaartuigen die aan gemengde visserij deelnemen.
2. Op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 mogen de lidstaten, na kennisgeving aan de Commissie, de hun toegewezen vangstmogelijkheden geheel of gedeeltelijk uitwisselen.
3. Onverminderd artikel 8 mag de TAC voor de langoustinebestanden in de westelijke wateren worden vastgesteld voor beheersgebieden die overeenkomen met elk van de in artikel 1, lid 1, eerste alinea, punten 22 tot en met 25 omschreven gebieden. In dergelijke gevallen mag de TAC voor een beheersgebied de som zijn van de vangstbeperkingen voor die functionele eenheden en voor de statistische rechthoeken buiten de functionele eenheden.

Artikel 11

Recreatievisserij

1. Wanneer uit wetenschappelijk advies blijkt dat de recreatievisserij een aanzienlijk effect heeft op de visserijsterfte voor een in artikel 1, lid 1, opgenomen bestand, kan de Raad niet-discriminerende beperkingen vaststellen voor recreatievissers.
2. Bij de vaststelling van de in lid 1 bedoelde beperkingen baseert de Raad zich op transparante, objectieve criteria, onder andere criteria van ecologische, sociale en economische aard. De criteria die worden gehanteerd, kunnen onder meer betrekking hebben op de impact van recreatievisserij op het milieu, het maatschappelijke belang van die activiteit en de bijdrage ervan aan de economie in de kustgebieden.
3. In voorkomend geval nemen de lidstaten de nodige proportionele maatregelen voor het monitoren en verzamelen van gegevens voor een betrouwbare schatting van de werkelijke niveaus van recreatieve vangsten.

*Artikel 12***Beperking van de visserijinspanning voor tong in het westelijk Kanaal**

1. De TAC's voor tong in het westelijk Kanaal (ICES-sector 7e) in het kader van dit plan worden aangevuld met beperkingen van de visserijinspanning.
2. Bij de vaststelling van de vangstmogelijkheden stelt de Raad jaarlijks het maximumaantal dagen op zee vast voor vissersvaartuigen in het westelijk Kanaal met een boomkor met een maaswijdte van minstens 80 mm en voor vaartuigen in het westelijk Kanaal met staande netten met een maaswijdte van maximaal 220 mm.
3. Het in lid 2 bedoelde maximumaantal dagen op zee wordt aangepast in dezelfde verhouding als de aanpassing in de visserijsterfte die overeenstemt met de variatie van de TAC's.

HOOFDSTUK VII

BEPALINGEN IN VERBAND MET DE AANLANDINGSVERPLICHTING*Artikel 13***Bepalingen in verband met de aanlandingsverplichting in de Uniewateren van de westelijke wateren**

1. Voor alle bestanden van soorten in de westelijke wateren waarvoor de aanlandingsverplichting geldt krachtens artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, is de Commissie bevoegd om overeenkomstig artikel 18 van de onderhavige verordening en artikel 18 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot aanvulling van de onderhavige verordening door de vaststelling van nadere bepalingen ter uitvoering van de aanlandingsverplichting, als bedoeld in artikel 15, lid 5, onder a) tot en met e), van Verordening (EU) nr. 1380/2013.
2. De in artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 neergelegde aanlandingsverplichting is niet van toepassing op de recreatievisserij, met inbegrip van de gevallen waar de Raad beperkingen vaststelt uit hoofde van artikel 11 van de onderhavige verordening.

HOOFDSTUK VIII

TOEGANG TOT DE WATEREN EN HULPBRONNEN*Artikel 14***Vismachtigingen en capaciteitsmaxima**

1. Elke lidstaat geeft voor elk van de in artikel 1, lid 1, van deze verordening bedoelde ICES-zones vismachtigingen af overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 voor vaartuigen die zijn vlag voeren en die in dat gebied visserijactiviteiten uitvoeren. De lidstaten kunnen in die vismachtigingen ook de totale capaciteit van de vaartuigen die gebruikmaken van een specifiek vistuig, beperken.
2. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 18 van deze verordening en artikel 18 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 gedelegeerde handelingen vast te stellen ter aanvulling van deze verordening door beperkingen van de totale capaciteit van de vloten van de betrokken lidstaten vast te stellen, om de verwezenlijking van de in artikel 3 van deze verordening vermelde doelstellingen te faciliteren.
3. Elke lidstaat stelt een lijst op van de vaartuigen die een in lid 1 bedoelde vismachtiging hebben, houdt deze lijst bij en stelt deze via zijn officiële website beschikbaar voor de Commissie en de overige lidstaten.

HOOFDSTUK IX

BEHEER VAN BESTANDEN VAN GEMEENSCHAPPELIJK BELANG*Artikel 15***Be Ginselen en doelstellingen van het beheer van bestanden van gemeenschappelijk belang voor de Unie en derde landen**

1. Indien bestanden van gemeenschappelijk belang ook worden geëxploiteerd door derde landen, pleegt de Unie overleg met die derde landen teneinde ervoor te zorgen dat die bestanden op duurzame wijze worden beheerd in overeenstemming met de doelstellingen van Verordening (EU) nr. 1380/2013, en met name artikel 2, lid 2, daarvan, en met de doelstellingen van de onderhavige verordening. Bij gebreke van een formeel akkoord stelt de Unie alles in het werk om tot gemeenschappelijke regelingen voor het bevissen van deze bestanden te komen teneinde duurzaam beheer mogelijk te maken en gelijke voorwaarden voor de marktdeelnemers van de Unie te bevorderen.
2. De Unie kan bij het gemeenschappelijke beheer van bestanden met derde landen vangstmogelijkheden uitwisselen met die landen overeenkomstig artikel 33, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

HOOFDSTUK X
REGIONALISERING

Artikel 16

Regionale samenwerking

1. Artikel 18, leden 1 tot en met 6, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 is van toepassing op de in de artikelen 9 en 13 en artikel 14, lid 2, van de onderhavige verordening genoemde maatregelen.
2. Voor de toepassing van lid 1 van dit artikel kunnen lidstaten met een rechtstreeks belang bij het beheer in de noordwestelijke wateren gemeenschappelijke aanbevelingen indienen voor de noordwestelijke wateren en kunnen lidstaten met een rechtstreeks belang bij het beheer in de zuidwestelijke wateren gemeenschappelijke aanbevelingen indienen voor de zuidwestelijke wateren. Bovengenoemde lidstaten kunnen ook samen met betrekking tot al deze wateren gezamenlijke aanbevelingen indienen. Die aanbevelingen worden ingediend overeenkomstig artikel 18, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, voor de eerste keer niet later dan 27 maart 2020 en vervolgens twaalf maanden na elke indiening van een evaluatie van het plan overeenkomstig artikel 17 van de onderhavige verordening. De betrokken lidstaten kunnen dergelijke aanbevelingen ook indienen wanneer dat noodzakelijk is, met name wanneer de toestand van een van de bestanden waarop deze verordening van toepassing is, verandert of om het hoofd te bieden aan noodsituaties die in het meest recente wetenschappelijke advies zijn vastgesteld. Gemeenschappelijke aanbevelingen inzake maatregelen betreffende een bepaald kalenderjaar worden uiterlijk op 1 juli van het voorgaande jaar ingediend.
3. De bij de artikelen 9 en 13 en artikel 14, lid 2, van deze verordening toegekende bevoegdheden laten de bevoegdheden die krachtens andere bepalingen van het Unierecht, onder andere bij Verordening (EU) nr. 1380/2013, aan de Commissie zijn verleend, onverlet.

HOOFDSTUK XI
EVALUATIE EN PROCEDURELE BEPALINGEN

Artikel 17

Evaluatie van het plan

Uiterlijk op 27 maart 2024 en vervolgens om de vijf jaar brengt de Commissie verslag uit aan het Europees Parlement en de Raad over de resultaten en de effecten van het plan op de bestanden waarop deze verordening van toepassing is en op de visserijen die deze bestanden exploiteren, met name met betrekking tot de verwezenlijking van de doelstellingen van artikel 3.

Artikel 18

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De in artikel 1, lid 1, de artikelen 9 en 13 en artikel 14, lid 2, bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een termijn van vijf jaar met ingang van 26 maart 2019. De Commissie stelt uiterlijk negen maanden voor het einde van de termijn van vijf jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.
3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 1, lid 1, de artikelen 9 en 13 en artikel 14, lid 2, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Vóór de vaststelling van een gedelegeerde handeling raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven.
5. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
6. Een overeenkomstig artikel 1, lid 1, de artikelen 9 en 13 en artikel 14, lid 2, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad vóór het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

HOOFDSTUK XII

STEUN VAN HET EUROPEES FONDS VOOR MARITIEME ZAKEN EN VISSERIJ

Artikel 19

Steun van het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij

Maatregelen voor tijdelijke stopzetting die zijn vastgesteld om de doelstellingen van het plan te verwezenlijken, worden voor de toepassing van artikel 33, lid 1, onder a) en c), van Verordening (EU) nr. 508/2014 als tijdelijke stopzetting van visserijactiviteiten beschouwd.

HOOFDSTUK XIII

WIJZIGINGEN VAN DE VERORDENINGEN (EU) 2016/1139 EN (EU) 2018/973

Artikel 20

Wijzigingen van Verordening (EU) 2016/1139

Verordening (EU) 2016/1139 wordt als volgt gewijzigd:

1) Artikel 2 wordt vervangen door:

„Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening gelden de definities die zijn vastgesteld in artikel 4 van Verordening (EU) nr. 1380/2013, artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 en artikel 2 van Verordening (EG) nr. 2187/2005. Daarnaast wordt verstaan onder:

1. „pelagische bestanden”: de in artikel 1, lid 1, onder c) tot en met h), van deze verordening bedoelde bestanden of een combinatie van daar bedoelde bestanden;
2. „ F_{MDO} -bandbreedte”: een bandbreedte van waarden zoals opgenomen in het beste beschikbare wetenschappelijke advies, met name van de ICES of van een soortgelijke onafhankelijke wetenschappelijke instantie die is erkend op het niveau van de Unie of op internationaal niveau, waarbinnen alle niveaus van visserijsterfte een maximale duurzame opbrengst (MDO) op lange termijn opleveren bij een bepaald visserijpatroon en onder de actuele gemiddelde milieuomstandigheden, zonder beduidende nadelige gevolgen te hebben voor het reproductieproces voor het betrokken bestand. De bandbreedte is zo bepaald dat bij de toepassing ervan de langetermijnopbrengst ten hoogste 5 % lager is dan de MDO. De bandbreedte is geplafonneerd, zodat de waarschijnlijkheid dat het bestand onder het grensreferentiepunt voor paaibiomassa (B_{lim}) belandt, niet meer dan 5 % bedraagt;
3. „MDO F_{lower} ”: de laagste waarde binnen de F_{MDO} -bandbreedte;
4. „MDO F_{upper} ”: de hoogste waarde binnen de F_{MDO} -bandbreedte;
5. „ F_{MDO} -puntwaarde”: de waarde van de geraamde visserijsterfte die bij een bepaald visserijpatroon en onder de actuele gemiddelde milieuomstandigheden de MDO op lange termijn oplevert;
6. „lagere F_{MDO} -bandbreedte”: een bandbreedte die de waarden van MDO F_{lower} tot de F_{MDO} -puntwaarde omvat;
7. „hogere F_{MDO} -bandbreedte”: een bandbreedte die de waarden van de F_{MDO} -puntwaarde tot MDO F_{upper} omvat;
8. „ B_{lim} ”: het referentiepunt voor de paaibiomassa van een bestand, als weergegeven in het beste beschikbare wetenschappelijke advies, met name van de ICES of van een soortgelijke onafhankelijke wetenschappelijke instantie die is erkend op het niveau van de Unie of op internationaal niveau, waaronder er sprake kan zijn van een verminderde reproductiecapaciteit;
9. „MDO $B_{trigger}$ ”: het referentiepunt voor paaibiomassa, als weergegeven in het beste beschikbare wetenschappelijke advies, met name van de ICES of van een soortgelijke onafhankelijke wetenschappelijke instantie die is erkend op het niveau van de Unie of op internationaal niveau, waaronder specifieke en passende beheersmaatregelen moeten worden genomen om ervoor te zorgen dat de exploitatieniveaus in combinatie met natuurlijke variaties de bestanden herstellen boven een niveau dat op de lange termijn de MDO kan opleveren;
10. „betrokken lidstaten”: lidstaten met een rechtstreeks belang bij het beheer, namelijk Denemarken, Duitsland, Estland, Letland, Litouwen, Polen, Finland en Zweden.”.

2) Artikel 4 wordt vervangen door:

„Artikel 4

Streefdoelen

1. Het streefdoel voor visserijsterfte binnen de F_{MDO} -bandbreedtes zoals gedefinieerd in artikel 2, wordt voor de in artikel 1, lid 1, genoemde bestanden zo spoedig mogelijk en, geleidelijk toenemend, uiterlijk in 2020 bereikt en wordt van dan af in overeenstemming met dit artikel gehandhaafd binnen de F_{MDO} -bandbreedtes.

2. Met name de ICES of een soortgelijke onafhankelijke wetenschappelijke instantie die is erkend op het niveau van de Unie of op internationaal niveau wordt verzocht de F_{MDO} -bandbreedtes op basis van het plan te verstrekken.
 3. Wanneer de Raad overeenkomstig artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 de vangstmogelijkheden voor een bestand vaststelt, stelt hij die mogelijkheid vast binnen de lagere F_{MDO} -bandbreedte die op dat moment beschikbaar is voor dat bestand.
 4. Niettegenstaande de leden 1 en 3 kunnen de vangstmogelijkheden worden vastgesteld op een niveau dat lager ligt dan de F_{MDO} -bandbreedte.
 5. Niettegenstaande de leden 3 en 4 kunnen de vangstmogelijkheden voor een in artikel 1, lid 1, genoemd bestand worden vastgesteld binnen de hogere F_{MDO} -bandbreedte die op dat moment beschikbaar is voor dat bestand, mits dat bestand zich boven $MDO B_{trigger}$ bevindt:
 - a) indien dat op grond van wetenschappelijk advies of bewijs noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de doelstellingen van artikel 3 in het geval van gemengde visserij;
 - b) indien dat op grond van wetenschappelijk advies of bewijs noodzakelijk is om ernstige schade aan een bestand als gevolg van wisselwerkingen binnen of tussen soorten te beperken, of
 - c) om schommelingen in de vangstmogelijkheden tussen opeenvolgende jaren tot ten hoogste 20 % te beperken.
 6. De vangstmogelijkheden worden in elk geval zodanig vastgesteld dat de waarschijnlijkheid dat de paaibiomassa onder de B_{lim} belandt, minder dan 5 % bedraagt.”.
- 3) In hoofdstuk III wordt na artikel 4 het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 4 bis

Instandhoudingsreferentiepunten

Op basis van dit plan worden bij met name de ICES of een soortgelijke onafhankelijke wetenschappelijke instantie die is erkend op het niveau van de Unie of op internationaal niveau, de volgende instandhoudingsreferentiepunten aangevraagd om de volledige reproductiecapaciteit van de in artikel 1, lid 1, bedoelde bestanden niet aan te tasten:

- a) $MDO B_{trigger}$ voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde bestanden;
 - b) B_{lim} voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde bestanden.”.
- 4) Artikel 5 wordt vervangen door:

„Artikel 5

Vrijwaringsmaatregelen

1. Wanneer uit wetenschappelijk advies blijkt dat de paaibiomassa van een van de in artikel 1, lid 1, bedoelde bestanden voor een bepaald jaar lager is dan $MDO B_{trigger}$ worden alle passende herstelmaatregelen genomen om te waarborgen dat het betrokken bestand snel terugkeert boven het niveau dat de MDO kan opleveren. In het bijzonder worden de vangstmogelijkheden, niettegenstaande artikel 4, lid 3, vastgesteld op een niveau dat overeenkomt met een visserijsterfte die is teruggebracht tot een waarde onder de hogere F_{MDO} -bandbreedte, rekening houdend met de afname van de biomassa.
2. Wanneer uit wetenschappelijk advies blijkt dat de paaibiomassa van een van de in artikel 1, lid 1, bedoelde bestanden lager is dan B_{lim} , worden aanvullende herstelmaatregelen genomen om te waarborgen dat het betrokken bestand snel terugkeert boven het niveau dat de MDO kan opleveren. In het bijzonder kunnen die herstelmaatregelen, niettegenstaande artikel 4, lid 3, inhouden dat de gerichte visserij op het bestand wordt opgeschort en de vangstmogelijkheden op passende wijze worden verlaagd.
3. De in dit artikel bedoelde herstelmaatregelen kunnen onder meer bestaan in:
 - a) noodmaatregelen overeenkomstig de artikelen 12 en 13 van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - b) maatregelen krachtens de artikelen 7 en 8 van deze verordening.
4. Bij de keuze van de in dit artikel bedoelde maatregelen wordt rekening gehouden met de aard, de ernst, de duur en de herhaling van de situatie waarin de paaibiomassa zich onder de in artikel 4 bis bedoelde niveaus bevindt.”.

5) Aan artikel 7 wordt het volgende lid toegevoegd:

„3. De in artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 neergelegde aanlandingsverplichting is niet van toepassing op de recreatievisserij, met inbegrip van de gevallen waar de Raad beperkingen vaststelt voor recreatievissers.”.

6) De bijlagen I en II worden geschrapt.

Artikel 21

Wijzigingen van Verordening (EU) 2018/973

Verordening (EU) 2018/973 wordt als volgt gewijzigd:

1) Aan artikel 9 wordt het volgende lid toegevoegd:

„3. In afwijking van bijlage XII bij Verordening (EG) nr. 850/98 wordt de minimuminstandhoudingsreferentie-grootte voor langoustines (*Nephrops norvegicus*) in sector 3a vastgesteld op 105 mm.

Dit lid is van toepassing tot de datum waarop bijlage XII bij Verordening (EG) nr. 850/98 niet langer van toepassing is.”.

2) Artikel 11 wordt vervangen door:

„Artikel 11

Bepalingen in verband met de aanlandingsverplichting in de Uniewateren in de Noordzee

1. De Commissie is bevoegd om voor alle bestanden van soorten in de Noordzee waarop krachtens artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 de aanlandingsverplichting van toepassing is, overeenkomstig artikel 16 van deze verordening en artikel 18 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 gedelegeerde handelingen vast te stellen om deze verordening aan te vullen door overeenkomstig artikel 15, lid 5, onder a) tot en met e), van Verordening (EU) nr. 1380/2013 nadere bepalingen vast te leggen ter uitvoering van deze verplichting.

2. De in artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 neergelegde aanlandingsverplichting is niet van toepassing op de recreatievisserij, met inbegrip van de gevallen waar de Raad beperkingen voor de recreatievisserij vaststelt uit hoofde van artikel 10, lid 4, van deze verordening.”.

HOOFDSTUK XIV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 22

Intrekkingen

1. De volgende verordeningen worden ingetrokken:

- a) Verordening (EG) nr. 811/2004,
- b) Verordening (EG) nr. 2166/2005,
- c) Verordening (EG) nr. 388/2006,
- d) Verordening (EG) nr. 509/2007,
- e) Verordening (EG) nr. 1300/2008.

2. Verwijzingen naar de ingetrokken verordeningen gelden als verwijzingen naar deze verordening.

Artikel 23

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 19 maart 2019.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

A. TAJANI

Voor de Raad

De voorzitter

G. CIAMBA

Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement en de Raad

Het Europees Parlement en de Raad zijn voornemens de bevoegdheden om overeenkomstig artikel 8 van de onderhavige verordening door middel van gedelegeerde handelingen technische maatregelen vast te stellen, in te trekken wanneer zij een nieuwe verordening inzake technische maatregelen vaststellen waarin een bevoegdheidsdelegatie is opgenomen die dezelfde maatregelen omvat.

VERORDENING (EU) 2019/473 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 19 maart 2019****betreffende het Europees Bureau voor visserijcontrole****(codificatie)**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 2,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 768/2005 van de Raad ⁽³⁾ is herhaaldelijk ingrijpend gewijzigd ⁽⁴⁾. Ter wille van de duidelijkheid en een rationele ordening van de tekst dient tot codificatie van die verordening te worden overgegaan.
- (2) Op grond van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁵⁾ moeten de lidstaten zorgen voor een doeltreffende controle, inspectie en handhaving inzake de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid en daartoe onderling en met derde landen samenwerken.
- (3) Om aan die verplichtingen te voldoen, moeten de lidstaten de controles en inspecties op hun landgebied, in Uniewateren en internationale wateren coördineren in overeenstemming met het internationale recht en, in het bijzonder, de verplichtingen van de Unie in het kader van regionale visserijorganisaties en overeenkomsten met derde landen.
- (4) Een inspectieregeling kan niet kosteneffectief zijn als er geen inspecties aan wal plaatsvinden. Daarom moeten de gezamenlijke inzetplannen ook het landgebied bestrijken.
- (5) Een dergelijke samenwerking moet, door middel van een operationele coördinatie van de controles en inspecties, bijdragen tot de duurzame exploitatie van levende aquatische hulpbronnen en zorgen voor gelijke voorwaarden voor de bij deze exploitatie betrokken visserijsector, waardoor de concurrentievervalsing afneemt.
- (6) Effectieve visserijcontroles en -inspecties worden essentieel geacht met het oog op de bestrijding van illegale, ongemelde en ongeregelde visserij.
- (7) Onverminderd de verantwoordelijkheden van de lidstaten uit hoofde van Verordening (EU) nr. 1380/2013 is voor de organisatie van de samenwerking en de coördinatie tussen de lidstaten inzake visserijcontroles en -inspecties een technisch en administratief orgaan van de Unie nodig.
- (8) Het Europees Bureau voor visserijcontrole („het Bureau”) dient de mogelijkheid te hebben een uniforme uitvoering van de controleregeling van het gemeenschappelijk visserijbeleid te ondersteunen, te zorgen voor het organiseren van operationele samenwerking, bijstand aan de lidstaten te verlenen en een noodeenheid op te richten wanneer er een ernstig risico voor het gemeenschappelijk visserijbeleid wordt geconstateerd. Daarnaast dient het Bureau de mogelijkheid te hebben zich de vereiste uitrusting te verschaffen om gezamenlijke inzetplannen uit te voeren en samen te werken bij de uitvoering van het geïntegreerd maritiem beleid van de Unie.
- (9) Het Bureau moet in staat zijn om, op verzoek van de Commissie, de Unie en de lidstaten bij te staan bij hun betrekkingen met derde landen of regionale visserijorganisaties of met beide, en met hun bevoegde autoriteiten samen te werken in het kader van de internationale verplichtingen van de Unie.

⁽¹⁾ Nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 13 februari 2019 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en standpuntbesluit van de Raad van 5 maart 2019.

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 768/2005 van de Raad van 26 april 2005 tot oprichting van een Europees Bureau voor visserijcontrole en houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 2847/93 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid (PB L 128 van 21.5.2005, blz. 1).

⁽⁴⁾ Zie bijlage I.

⁽⁵⁾ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

- (10) Bovendien moet worden toegewerkt naar een effectieve toepassing van de inspectieprocedures van de Unie. Het Bureau zou mettertijd een referentiebron inzake wetenschappelijke en technische bijstand voor visserijcontroles en -inspecties kunnen worden.
- (11) Ter verwezenlijking van het oogmerk van het gemeenschappelijk visserijbeleid, zijnde de duurzame exploitatie van levende aquatische hulpbronnen in het kader van een duurzame ontwikkeling, moet de Unie maatregelen vaststellen betreffende de instandhouding, het beheer en de exploitatie van levende aquatische hulpbronnen.
- (12) Met het oog op een deugdelijke handhaving van dergelijke maatregelen moeten de lidstaten toereikende middelen voor controle en handhaving inzetten. Om die controle en handhaving effectiever en efficiënter te maken, dient de Commissie volgens de in artikel 47, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde procedure en in overleg met de betrokken lidstaten specifieke controle- en inspectieprogramma's vast te stellen.
- (13) Het Bureau moet de operationele samenwerking tussen de lidstaten coördineren op basis van gezamenlijke inzetplannen waarin het gebruik van de beschikbare controle- en inspectiemiddelen van de betrokken lidstaten wordt georganiseerd met het oog op de uitvoering van controle- en inspectieprogramma's. De door de lidstaten verrichte visserijcontroles en -inspecties moeten plaatsvinden op grond van gemeenschappelijke criteria, prioriteiten, benchmarks en procedures betreffende controles en inspecties op basis van die programma's.
- (14) Indien er een controle- en inspectieprogramma wordt vastgesteld, zijn de lidstaten ertoe verplicht de voor de uitvoering van dat programma benodigde middelen effectief ter beschikking te stellen. De lidstaten moeten de controle- en inspectiemiddelen waarmee zij voornemens zijn uitvoering aan dat programma te geven onverwijld bij het Bureau aanmelden. Een gezamenlijk inzetplan dient niet te leiden tot het opleggen van extra verplichtingen inzake controle, inspectie en handhaving of met betrekking tot het beschikbaar stellen van de in deze context noodzakelijke middelen.
- (15) Het Bureau mag geen gezamenlijk inzetplan opstellen dat niet in het werkprogramma is opgenomen.
- (16) Het werkprogramma moet worden vastgesteld door de raad van bestuur, die voor voldoende consensus moet zorgen, onder meer ten aanzien van de koppeling van de in het werkprogramma voor het Bureau geplande taken en de middelen waarover het Bureau kan beschikken, op basis van de door de lidstaten te verstrekken informatie.
- (17) De uitvoerend directeur dient als voornaamste taak te hebben in zijn overleg met de leden van de raad van bestuur en met de lidstaten ervoor te zorgen dat tegenover de in het werkprogramma van elk jaar uiteengezette ambities toereikende middelen staan die de lidstaten met het oog op de uitvoering van het werkprogramma aan het Bureau ter beschikking stellen.
- (18) De uitvoerend directeur moet in het bijzonder nauwkeurige inzetplannen opstellen waarvoor gebruik wordt gemaakt van de middelen die de lidstaten voor de uitvoering van elk controle- en inspectieprogramma ter beschikking stellen en waarin de regels en doeleinden van het specifieke controle- en inspectieprogramma, alsmede andere toepasselijke regels, bijvoorbeeld de regels inzake inspecteurs van de Unie, in acht worden genomen.
- (19) In dit verband is het noodzakelijk dat de uitvoerend directeur tijdschema's hanteert die de lidstaten in de gelegenheid stellen op grond van hun operationele deskundigheid opmerkingen te plaatsen, zonder het werkprogramma van het Bureau en de bij deze verordening ingestelde termijnen te buiten te gaan. De uitvoerend directeur dient rekening te houden met het belang van de betrokken lidstaten ten aanzien van de visserij die onder ieder van de plannen valt. Om voor een efficiënte en tijdige coördinatie van de gezamenlijke controles en inspecties te kunnen zorgen, moet worden voorzien in een procedure die besluitvorming over de vaststelling van de inzetplannen mogelijk maakt ingeval de betrokken lidstaten onderling niet tot een akkoord kunnen komen.
- (20) Voor de opstelling en vaststelling van gezamenlijke inzetplannen voor operaties buiten de Uniewateren moet een soortgelijke procedure worden gevolgd als voor operaties in Uniewateren. Een dergelijk gezamenlijk inzetplan moet berusten op een internationaal controle- en inspectieprogramma waarmee uitvoering wordt gegeven aan bindende internationale verplichtingen van de Unie inzake controle en inspectie.
- (21) Voor de uitvoering van gezamenlijke inzetplannen moeten de betrokken lidstaten hun voor die inzetplannen toegezegde controle- en inspectiemiddelen bundelen en inzetten. Het Bureau moet beoordelen of de beschikbare controle- en inspectiemiddelen toereikend zijn en in voorkomend geval de betrokken lidstaten en de Commissie ervan verwittigen dat er onvoldoende middelen zijn om de krachtens het controle- en inspectieprogramma vereiste taken te vervullen.
- (22) Hoewel de lidstaten hun controle- en inspectieverplichtingen dienen na te komen, met name hun verplichtingen krachtens het uit hoofde van Verordening (EU) nr. 1380/2013 vastgestelde specifieke controle- en inspectieprogramma, mag het Bureau niet de bevoegdheid te hebben om door middel van gezamenlijke inzetplannen extra verplichtingen op te leggen, noch om lidstaten sancties op te leggen.

- (23) Het Bureau moet de gezamenlijke inzetplannen regelmatig beoordelen op hun doeltreffendheid.
- (24) Het is passend te voorzien in de mogelijkheid om specifieke uitvoeringsbepalingen vast te stellen voor de opstelling en goedkeuring van gezamenlijke inzetplannen. Het kan nuttig zijn van deze mogelijkheid gebruik te maken wanneer het Bureau zijn werkzaamheden heeft aangevangen en indien de uitvoerend directeur van oordeel is dat dergelijke bepalingen in het Unierecht moeten worden opgenomen.
- (25) Het Bureau moet het recht hebben om, op verzoek, op contractbasis diensten te verlenen met betrekking tot controle- en inspectiemiddelen die door de betrokken lidstaten voor gezamenlijke inzet worden gebruikt.
- (26) Met het oog op de vervulling van de taken van het Bureau moeten de Commissie, de lidstaten en het Bureau via een informatienetwerk relevante informatie inzake controle en inspectie uitwisselen.
- (27) De status en de structuur van het Bureau moeten in overeenstemming zijn met het objectieve karakter van de resultaten die het geacht wordt te produceren en moeten het in staat stellen zijn functie uit te oefenen in nauwe samenwerking met de lidstaten en de Commissie. Daarom moet het Bureau juridische, financiële en bestuurlijke autonomie krijgen, maar tegelijkertijd nauwe banden onderhouden met de instellingen van de Unie en de lidstaten. Daartoe moet het Bureau een orgaan van de Unie met rechtspersoonlijkheid zijn dat de bevoegdheden uitoefent die bij deze verordening aan het orgaan worden verleend.
- (28) Inzake de contractuele aansprakelijkheid van het Bureau, waarvoor het recht geldt dat van toepassing is op het door het Bureau gesloten contract, moet het Hof van Justitie van de Europese Unie bevoegd zijn uitspraak te doen overeenkomstig eventuele arbitrageclausules in het contract. Het Hof van Justitie moet eveneens bevoegd zijn om uitspraak te doen in geschillen met betrekking tot de vergoeding van schade die uit de niet-contractuele aansprakelijkheid van het Bureau voortvloeit, overeenkomstig de algemene beginselen die de rechtsstelsels der lidstaten gemeen hebben.
- (29) De Commissie en de lidstaten moeten vertegenwoordigd zijn in een raad van bestuur die moet toezien op het correct en doelmatig functioneren van het Bureau.
- (30) Aangezien het Bureau moet voldoen aan verplichtingen van de Unie en op verzoek van de Commissie moet samenwerken met derde landen en regionale visserijorganisaties in het kader van de internationale verplichtingen van de Unie, dient de voorzitter van de raad van bestuur te worden gekozen uit de vertegenwoordigers van de Commissie.
- (31) Bij de stemprocedure in de raad van bestuur moet rekening worden gehouden met de belangen van de lidstaten en de Commissie in de effectieve werking van het Bureau.
- (32) Er moet een raad van advies worden ingesteld die de uitvoerend directeur adviseert en instaat voor nauwe samenwerking met belanghebbenden.
- (33) Het is passend dat een vertegenwoordiger van de raad van advies zonder stemrecht aan de beraadslagingen van de raad van bestuur deelneemt.
- (34) Er moet worden voorzien in regels betreffende de benoeming en het ontslag van de uitvoerend directeur van het Bureau, alsmede in regels voor de uitoefening van zijn of haar functie.
- (35) Om een transparante werking van het Bureau te bevorderen, moet Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁶⁾ onverkort op het Bureau van toepassing zijn.
- (36) In het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer moet Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁷⁾ worden toegepast op de onderhavige verordening.
- (37) Om de functionele autonomie en onafhankelijkheid van het Bureau te garanderen, moet het een eigen begroting krijgen waarvan de inkomsten komen uit een bijdrage van de Unie en uit betalingen voor door het Bureau op contractbasis verleende diensten. Voor de bijdrage van de Unie en andere subsidies die ten laste komen van de algemene begroting van de Europese Unie is de begrotingsprocedure van de Unie van toepassing. De controle van de rekeningen moet worden uitgevoerd door de Rekenkamer.

⁽⁶⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43).

⁽⁷⁾ Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39).

- (38) Om fraude, corruptie en andere onwettige activiteiten te bestrijden, moet Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁸⁾ onverkort van toepassing zijn op het Bureau, dat moet toetreden tot het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Commissie van de Europese Gemeenschappen betreffende de interne onderzoeken die zijn uitgevoerd door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) ⁽⁹⁾.
- (39) De voor de uitvoering van de onderhavige verordening noodzakelijke maatregelen moeten worden vastgesteld overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁰⁾,

HEBBER DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

DOEL EN DEFINITIES

Artikel 1

Doel

Deze verordening voorziet in een Europees Bureau voor visserijcontrole (hierna „het Bureau” genoemd), dat tot doel heeft de operationele coördinatie van de visserijcontroles en -inspecties van de lidstaten te organiseren en de lidstaten bij te staan bij hun samenwerking, teneinde te voldoen aan de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid en ervoor te zorgen dat dit beleid effectief en uniform wordt toegepast.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „controle en inspectie”: in het bijzonder overeenkomstig de artikelen 5, 11, 71, 91 en 117 en titel VII van Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad ⁽¹¹⁾ door de lidstaten getroffen maatregelen voor de controle en inspectie van visserijactiviteiten binnen het toepassingsgebied van het gemeenschappelijk visserijbeleid, met inbegrip van activiteiten op het gebied van bewaking en toezicht, bijvoorbeeld door het gebruik van satellietvolgsystemen voor vissersvaartuigen en waarnemersregelingen;
- b) „controle- en inspectiemiddelen”: bewakingsvaartuigen, vliegtuigen, voertuigen en andere materiële middelen, alsmede inspecteurs, waarnemers en andere personele middelen die door de lidstaten worden gebruikt voor controle en inspectie;
- c) „gezamenlijk inzetplan”: een plan waarin de operationele regelingen voor het inzetten van de beschikbare controle- en inspectiemiddelen zijn vastgesteld;
- d) „internationaal controle- en inspectieprogramma”: een programma waarin doelstellingen, gemeenschappelijke prioriteiten en procedures voor de controles en inspecties zijn vastgelegd met het oog op de uitvoering van de internationale verplichtingen van de Unie inzake controle en inspectie;
- e) „specifiek controle- en inspectieprogramma”: een op grond van artikel 95 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 vastgesteld programma waarin doelstellingen, gemeenschappelijke prioriteiten en procedures voor de controles en inspecties zijn vastgelegd;
- f) „visserijtak”: de visserijactiviteiten omschreven in artikel 4, lid 1, punt 28, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
- g) „inspecteurs van de Unie”: de inspecteurs die zijn opgenomen in de in artikel 79, van Verordening (EG) nr. 1224/2009 bedoelde lijst.

⁽⁸⁾ Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 september 2013 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad en Verordening (Euratom) nr. 1074/1999 van de Raad (PB L 248 van 18.9.2013, blz. 1).

⁽⁹⁾ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 15.

⁽¹⁰⁾ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

⁽¹¹⁾ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

HOOFDSTUK II

OPDRACHT EN TAKEN VAN HET BUREAU

Artikel 3

Opdracht

De opdracht van het Bureau bestaat erin:

- a) de door de lidstaten in verband met de controle- en inspectieverplichtingen van de Unie verrichte controles en inspecties te coördineren;
- b) de door de lidstaten overeenkomstig deze verordening gebundelde inzet van de nationale controle- en inspectiemiddelen te coördineren;
- c) de lidstaten bij de verslaglegging over de visserijactiviteiten en de controles en inspecties aan de Commissie en aan derden bij te staan;
- d) de lidstaten binnen zijn bevoegdheden bij te staan bij het vervullen van hun taken en verplichtingen uit hoofde van het gemeenschappelijk visserijbeleid;
- e) de lidstaten en de Commissie bij te staan bij het harmoniseren van de toepassing van het gemeenschappelijk visserijbeleid in de hele Unie;
- f) bij te dragen tot de werkzaamheden van de lidstaten en de Commissie inzake het onderzoek naar en de ontwikkeling van controle- en inspectietechnieken;
- g) bij te dragen tot de coördinatie van de opleiding van inspecteurs en de uitwisseling van ervaringen tussen de lidstaten;
- h) de operaties ter bestrijding van illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij („IOO-visserij”) overeenkomstig de voorschriften van de Unie te coördineren;
- i) de uniforme uitvoering van de controleregeling van het gemeenschappelijk visserijbeleid te ondersteunen, met inbegrip van met name:
 - de organisatie van de operationele coördinatie van controleactiviteiten van de lidstaten voor de uitvoering van specifieke controle- en inspectieprogramma's, controleprogramma's betreffende IOO-visserij en internationale controle- en inspectieprogramma's;
 - de inspecties die nodig zijn voor de vervulling van de taken van het Bureau overeenkomstig artikel 19;
- j) samen te werken met het bij Verordening (EU) 2016/1624 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹²⁾ opgerichte Europees grens- en kustwachtagentschap en het bij Verordening (EG) nr. 1406/2002 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹³⁾ opgerichte Europees Agentschap voor maritieme veiligheid, elk handelend binnen zijn opdracht, om nationale autoriteiten, belast met kustwachtfuncties als bedoeld in artikel 8 van deze verordening, te ondersteunen door hun diensten, informatie, uitrusting en opleiding te bieden en door multifunctionele actie te coördineren.

Artikel 4

Taken betreffende de internationale verplichtingen van de Unie inzake controle en inspectie

1. Op verzoek van de Commissie vervult het Bureau de volgende taken:
 - a) de Unie en de lidstaten bijstaan in hun betrekkingen met derde landen en met de regionale internationale visserijorganisaties waarvan de Unie lid is;
 - b) met betrekking tot de controle- en inspectieverplichtingen van de Unie samenwerken met de bevoegde autoriteiten van regionale internationale visserijorganisaties, in het kader van met die organisaties gemaakte werkafspraken.
2. Op verzoek van de Commissie kan het Bureau bij kwesties inzake de controle en inspectie in het kader van tussen de Unie en derde landen gesloten overeenkomsten samenwerken met de bevoegde autoriteiten van die derde landen.
3. Het Bureau mag, binnen zijn bevoegdheden, namens de lidstaten taken vervullen in het kader van internationale visserijovereenkomsten waarbij de Unie partij is.

⁽¹²⁾ Verordening (EU) 2016/1624 van het Europees Parlement en de Raad van 14 september 2016 betreffende de Europese grens- en kustwacht en tot wijziging van Verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 863/2007 van het Europees Parlement en de Raad, Verordening (EG) nr. 2007/2004 van de Raad en Besluit 2005/267/EG van de Raad (PB L 251 van 16.9.2016, blz. 1).

⁽¹³⁾ Verordening (EG) nr. 1406/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2002 tot oprichting van een Europees Agentschap voor maritieme veiligheid (PB L 208 van 5.8.2002, blz. 1).

*Artikel 5***Taken in verband met operationele coördinatie**

1. De operationele coördinatie van het Bureau heeft betrekking op de controle van alle activiteiten die onder het gemeenschappelijk visserijbeleid vallen.
2. Het Bureau stelt met het oog op de operationele coördinatie gezamenlijke inzetplannen op en organiseert de operationele coördinatie van de controle en inspectie door de lidstaten overeenkomstig hoofdstuk III.
3. Met het oog op een versterkte operationele coördinatie tussen de lidstaten kan het Bureau samen met de betrokken lidstaten werkprogramma's opstellen en de uitvoering ervan coördineren.

*Artikel 6***Contractuele dienstverlening aan lidstaten**

Het Bureau kan, op verzoek van een lidstaat, aan die lidstaat op contractbasis diensten verlenen die betrekking hebben op de controle en inspectie in verband met de verplichtingen ten aanzien van de visserij in Unie- en/of internationale wateren, zoals het huren, exploiteren en bemannen van controle- en inspectieplatforms en het ter beschikking stellen van waarnemers voor gezamenlijke operaties door de betrokken lidstaten.

*Artikel 7***Bijstand aan de Commissie en de lidstaten**

Het Bureau staat de Commissie en de lidstaten bij teneinde een hoog niveau te verzekeren van uniforme en doeltreffende nakoming van hun verplichtingen uit hoofde van het gemeenschappelijk visserijbeleid, inclusief wat betreft de bestrijding van IOO-visserij, en het staat hen bij in hun betrekkingen met derde landen. Het Bureau heeft met name de volgende taken:

- a) het opstellen en ontwikkelen van een kerncurriculum voor de opleiding van de instructeurs van de visserijinspectie van de lidstaten en het zorgen voor aanvullende opleidingscursussen en seminars voor die functionarissen en andere bij controle en inspectieactiviteiten betrokken personeelsleden;
- b) het opstellen en ontwikkelen van een kerncurriculum voor de opleiding van inspecteurs van de Unie voordat zij voor het eerst worden ingezet, en het regelmatig aanbieden van bijgewerkte bijscholing en seminars aan deze functionarissen;
- c) het gezamenlijk aankopen, op verzoek van de lidstaten, van goederen en diensten met betrekking tot de door de lidstaten te verrichten controle- en inspectieactiviteiten, alsmede het voorbereiden en coördineren van de uitvoering door de lidstaten van gezamenlijke proefprojecten;
- d) het opstellen van gezamenlijke operationele procedures voor controle- en inspectieactiviteiten die gezamenlijk door twee of meer lidstaten worden verricht;
- e) het vaststellen van criteria voor de uitwisseling van controle- en inspectiemiddelen tussen de lidstaten onderling en tussen de lidstaten en derde landen, en voor de verstrekking van die middelen door de lidstaten;
- f) het verrichten van risicoanalyses op basis van de gegevens betreffende vangsten, aanlandingen en visserijinspanning, alsook een risicoanalyse van niet-gemelde aanlandingen, inclusief een vergelijking van gegevens betreffende vangsten en invoer met gegevens betreffende uitvoer en nationale consumptie;
- g) het ontwikkelen, op verzoek van de Commissie of van de lidstaten, van gezamenlijke inspectiemethoden en -procedures;
- h) het ondersteunen van de lidstaten, op hun verzoek, bij het nakomen van hun Unieverplichtingen en van hun internationale verplichtingen, inclusief de bestrijding van IOO-visserij, en de verplichtingen in het kader van regionale organisaties voor visserijbeheer;
- i) het bevorderen en coördineren van de ontwikkeling van uniforme risicobeoordelingsmethoden op de gebieden die onder zijn bevoegdheid vallen;
- j) het coördineren en bevorderen van samenwerking tussen de lidstaten en van gemeenschappelijke normen voor de ontwikkeling van in Verordening (EG) nr. 1224/2009 vastgestelde steekproefplannen.

*Artikel 8***Europese samenwerking inzake kustwachttaken**

1. Het Bureau biedt, in samenwerking met het Europees grens- en kustwachtagentschap en het Europees Agentschap voor maritieme veiligheid, ondersteuning aan nationale autoriteiten bij de uitvoering van kustwachttaken op nationaal en Unieniveau en, waar passend, op internationaal niveau, door:
 - a) het delen, samenbrengen en analyseren van informatie die beschikbaar is in systemen voor de rapportage van vaartuigen en andere informatiesystemen die worden gehost door of die toegankelijk zijn voor die agentschappen, overeenkomstig hun respectieve rechtsgronden en onverminderd het eigendomsrecht van de lidstaten op de gegevens;

- b) het verstrekken van bewakings- en communicatiediensten op basis van geavanceerde technologie, waaronder in de ruimte gestationeerde infrastructuur en grondinfrastructuur en sensoren die op platformen worden geplaatst;
 - c) capaciteitsopbouw door het opstellen van richtsnoeren en aanbevelingen, het instellen van beste praktijken, alsook door het verstrekken van opleiding en uitwisseling van personeel;
 - d) verbetering van informatie-uitwisseling en samenwerking op het gebied van kustwachttaken, onder meer door operationele problemen en nieuwe risico's op maritiem gebied te analyseren;
 - e) capaciteitsdeling door planning en uitvoering van operaties met meerdere doeleinden en door het delen van middelen en andere vermogens, voor zover deze activiteiten door die agentschappen worden gecoördineerd en de instemming hebben gekregen van de bevoegde instanties van de betrokken lidstaten.
2. De precieze vormen van samenwerking inzake kustwachttaken tussen het Bureau, het Europees grens- en kustwachtagentschap en het Europees Agentschap voor maritieme veiligheid worden vastgelegd in werkafspraken, overeenkomstig hun respectieve opdrachten en de voor die agentschappen geldende financiële regeling. Een dergelijke regeling wordt goedgekeurd door de raad van bestuur van het Bureau, de raad van bestuur van het Europees grens- en kustwachtagentschap en de raad van bestuur van het Europees Agentschap voor maritieme veiligheid.
3. De Commissie stelt, in nauwe samenwerking met de lidstaten, het Bureau, het Europees grens- en kustwachtagentschap en het Europees Agentschap voor maritieme veiligheid, een praktische handleiding inzake Europese samenwerking op het gebied van kustwachttaken ter beschikking. Die handleiding bevat richtsnoeren, aanbevelingen en beste praktijken voor informatie-uitwisseling. De handleiding wordt door de Commissie in de vorm van een aanbeveling vastgesteld.

HOOFDSTUK III

OPERATIONELE COÖRDINATIE

Artikel 9

Uitvoering van verplichtingen van de Unie inzake controle en inspectie

1. Het Bureau coördineert op verzoek van de Commissie de op grond van internationale controle- en inspectieprogramma's door de lidstaten verrichte controles en inspecties, door gezamenlijke inzetplannen vast te stellen.
2. Het Bureau mag de uitrusting aanschaffen of huren die voor de uitvoering van de in lid 1 bedoelde gezamenlijke inzetplannen nodig is.

Artikel 10

Uitvoering van specifieke controle- en inspectieprogramma's

1. Het Bureau coördineert de uitvoering van de overeenkomstig artikel 95 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 vastgestelde specifieke controle- en inspectieprogramma's door middel van gezamenlijke inzetplannen.
2. Het Bureau mag de uitrusting aanschaffen of huren die voor de uitvoering van de in lid 1 bedoelde gezamenlijke inzetplannen nodig is.

Artikel 11

Inhoud van gezamenlijke inzetplannen

In elk gezamenlijk inzetplan:

- a) worden de vereisten van het toepasselijke controle- en inspectieprogramma in acht genomen;
- b) wordt praktische toepassing gegeven aan de criteria, de benchmarks, de prioriteiten en de gemeenschappelijke inspectieprocedures die de Commissie in de controle- en inspectieprogramma's heeft vastgesteld;
- c) wordt getracht de op grond van artikel 12, lid 2, aangemelde bestaande nationale controle- en inspectiemiddelen te koppelen aan de behoeften en de inzet ervan te organiseren;
- d) wordt het gebruik van personele en materiële hulpmiddelen georganiseerd met betrekking tot de perioden en de gebieden waarin zij moeten worden ingezet, met inbegrip van de werkzaamheden van teams van inspecteurs van de Unie uit meer dan een lidstaat;
- e) wordt rekening gehouden met de bestaande verplichtingen van de betrokken lidstaten in het kader van andere gezamenlijke inzetplannen, alsmede met eventuele specifieke regionale of plaatselijke dwingende omstandigheden;
- f) wordt bepaald onder welke voorwaarden de controle- en inspectiemiddelen van een lidstaat zich in wateren onder de soevereiniteit of de jurisdictie van een andere lidstaat mogen begeven.

*Artikel 12***Aanmelding van controle- en inspectiemiddelen**

1. De lidstaten melden het Bureau jaarlijks vóór 15 oktober welke controle- en inspectiemiddelen zij het daaropvolgende jaar voor controle- en inspectiedoeleinden ter beschikking hebben.
2. Elke lidstaat meldt het Bureau met welke middelen hij voornemens is het op hem toepasselijke internationale of specifieke controle- en inspectieprogramma uit te voeren; die aanmelding geschiedt uiterlijk een maand nadat de lidstaten in kennis zijn gesteld van het besluit tot instelling van het bewuste programma.

*Artikel 13***Procedure voor de goedkeuring van gezamenlijke inzetplannen**

1. De uitvoerend directeur van het Bureau stelt, op basis van de in artikel 12, lid 2, bedoelde aanmeldingen en binnen drie maanden na ontvangst van die aanmeldingen, in overleg met de betrokken lidstaten een ontwerp op voor een gezamenlijk inzetplan.
2. In het ontwerpinzetplan wordt, met het oog op de uitvoering van het controle- en inspectieprogramma waarop het plan betrekking heeft, uitgaande van het belang van de betrokken lidstaten in de visserijtak in kwestie, nagegaan welke controle- en inspectiemiddelen kunnen worden gebundeld.

Het belang van een lidstaat in een visserijtak wordt beoordeeld aan de hand van de volgende criteria, waarvan het relatieve gewicht kan variëren naargelang de specifieke kenmerken van elk plan:

- a) de relatieve uitgestrektheid van de wateren onder zijn soevereiniteit of jurisdictie die in voorkomend geval onder het gezamenlijke inzetplan vallen;
- b) de hoeveelheid vis die in een bepaalde referentieperiode op zijn grondgebied wordt aangeland in verhouding tot de totale hoeveelheid die wordt aangeland in de visserijtak waarvoor het gezamenlijke inzetplan wordt opgesteld;
- c) het relatieve aantal vissersvaartuigen van de Unie dat de vlag van die lidstaat voert (motorvermogen en brutotonnage) en betrokken is in de visserijtak waarvoor het gezamenlijke inzetplan wordt opgesteld, in verhouding tot het totale aantal vaartuigen dat in die visserijtak betrokken is;
- d) de relatieve omvang van het aan de lidstaat toegewezen quotum of, als geen quotum is vastgesteld, de hoeveelheid vis die hij in een bepaalde referentieperiode in die visserijtak heeft gevangen.

3. Indien bij de voorbereiding van een ontwerp voor een gezamenlijk inzetplan blijkt dat er onvoldoende controle- en inspectiemiddelen beschikbaar zijn om aan de vereisten van het betreffende controle- en inspectieprogramma te voldoen, stelt de uitvoerend directeur de betrokken lidstaten en de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

4. De uitvoerend directeur stelt de betrokken lidstaten en de Commissie in kennis van het ontwerpinzetplan. Indien de betrokken lidstaten of de Commissie binnen vijftien werkdagen te rekenen vanaf die kennisgeving geen bezwaren hebben geuit, stelt de uitvoerend directeur het inzetplan vast.

5. Indien een of meer lidstaten of de Commissie bezwaren hebben geuit, legt de uitvoerend directeur de kwestie voor aan de Commissie. De Commissie kan het inzetplan, in voorkomend geval met de nodige aanpassingen, vaststellen volgens de in artikel 47, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde procedure.

6. Elk gezamenlijk inzetplan wordt jaarlijks in overleg met de lidstaten door het Bureau beoordeeld om rekening te houden met elk nieuw controle- en inspectieprogramma dat voor de betrokken lidstaten is vastgesteld, en met door de Commissie in de controle- en inspectieprogramma's gestelde prioriteiten.

*Artikel 14***Uitvoering van de gezamenlijke inzetplannen**

1. De gezamenlijke controles en inspecties worden verricht op basis van de gezamenlijke inzetplannen.
2. De bij een gezamenlijk inzetplan betrokken lidstaten:
 - a) stellen de controle- en inspectiemiddelen ter beschikking die zijn toegezegd voor het gezamenlijke inzetplan;
 - b) stellen een nationale contractpersoon/coördinator aan die voldoende bevoegdheden krijgt om tijdig te kunnen reageren op verzoeken van het Bureau met betrekking tot de uitvoering van het gezamenlijke inzetplan, en stellen het Bureau daarvan in kennis;
 - c) zetten hun gebundelde controle- en inspectiemiddelen in, overeenkomstig het gezamenlijke inzetplan en de in lid 4 vermelde vereisten;

- d) verstrekken het Bureau online toegang tot de gegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het gezamenlijke inzetplan;
 - e) werken met het Bureau samen bij de uitvoering van het gezamenlijke inzetplan;
 - f) zorgen ervoor dat de aan een gezamenlijk inzetplan van de Unie toegewezen controle- en inspectiemiddelen hun werkzaamheden overeenkomstig de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid verrichten.
3. Onverminderd de verplichtingen van de lidstaten in het kader van een krachtens artikel 13 vastgesteld gezamenlijk inzetplan, vallen het bevel over en de controle op de voor een gezamenlijk inzetplan toegezegde controle- en inspectiemiddelen onder de verantwoordelijkheid van de bevoegde nationale autoriteiten overeenkomstig het nationale recht.
4. De uitvoerend directeur kan vereisten vaststellen voor de uitvoering van een krachtens artikel 13 vastgesteld gezamenlijk inzetplan. Die vereisten gelden uitsluitend binnen het kader van dat plan.

Artikel 15

Beoordeling van de gezamenlijke inzetplannen

Elk jaar beoordeelt het Bureau de doeltreffendheid van elk gezamenlijk inzetplan en analyseert het, aan de hand van het beschikbare bewijs, of het risico bestaat dat de visserijactiviteiten niet in overeenstemming zijn met de geldende controlemaatregelen. Deze beoordelingen worden onverwijld toegezonden aan het Europees Parlement, de Commissie en de lidstaten.

Artikel 16

Visserijtakken waarvoor geen controle- en inspectieprogramma's zijn vastgesteld

Twee of meer lidstaten kunnen het Bureau verzoeken de inzet van hun controle- en inspectiemiddelen voor een visserijtak of een gebied waarvoor geen controle- en inspectieprogramma is vastgesteld, te coördineren. Deze coördinatie vindt plaats overeenkomstig de controle- en inspectiecriteria en de prioriteiten die de betrokken lidstaten zijn overeengekomen.

Artikel 17

Informatienetwerk

1. De Commissie, het Bureau en de bevoegde autoriteiten van de lidstaten wisselen de relevante informatie waarover zij beschikken uit met betrekking tot de gezamenlijke controles en inspecties in Unie- en internationale wateren.
2. Elke nationale bevoegde autoriteit neemt, overeenkomstig de desbetreffende wetgeving van de Unie, maatregelen om het vertrouwelijke karakter van door haar op grond van lid 1 van dit artikel ontvangen gegevens naar behoren te waarborgen, overeenkomstig de artikelen 112 en 113 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.

Artikel 18

Uitvoeringsbepalingen

Nadere bepalingen voor de uitvoering van dit hoofdstuk kunnen worden vastgesteld volgens de in artikel 47, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde procedure.

Die bepalingen kunnen met name betrekking hebben op de procedures voor het voorbereiden en vaststellen van ontwerpen voor gezamenlijke inzetplannen.

HOOFDSTUK IV

BEVOEGDHEDEN VAN HET BUREAU

Artikel 19

Aanwijzing van functionarissen van het Bureau als inspecteurs van de Unie

Functionarissen van het Bureau kunnen overeenkomstig artikel 79 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 als inspecteur van de Unie worden aangewezen in internationale wateren.

*Artikel 20***Maatregelen van het Bureau**

In voorkomend geval kan het Bureau:

- a) handboeken inzake geharmoniseerde inspectienormen uitgeven;
- b) een handleiding ontwikkelen met de beste praktijken inzake controle van het gemeenschappelijk visserijbeleid, inclusief over de opleiding van controlefunctionarissen, en dergelijk materiaal regelmatig bijwerken;
- c) de Commissie de noodzakelijke technische en administratieve ondersteuning verlenen bij de uitoefening van haar taken.

*Artikel 21***Samenwerking**

1. De lidstaten en de Commissie werken met het Bureau samen en verlenen het de nodige bijstand voor de vervulling van zijn opdracht.
2. Terdege rekening houdend met de verschillende rechtssystemen in de individuele lidstaten, vergemakkelijkt het Bureau de samenwerking tussen de lidstaten onderling en tussen de lidstaten en de Commissie bij de ontwikkeling van geharmoniseerde controlenormen overeenkomstig de wetgeving van de Unie en met inachtneming van de beste praktijken in de lidstaten en van internationaal overeengekomen normen.

*Artikel 22***Noodeenheid**

1. Wanneer de Commissie, op eigen initiatief of op verzoek van minstens twee lidstaten, een situatie constateert waarin zich een ernstig direct, indirect of potentieel risico voor het gemeenschappelijk visserijbeleid voordoet en dat risico niet met behulp van de bestaande voorzieningen kan worden voorkomen, weggenomen of beperkt of niet adequaat kan worden beheerst, wordt het Bureau onverwijld in kennis gesteld.
2. Het Bureau zet na een kennisgeving door de Commissie of op eigen initiatief onverwijld een noodeenheid op en stelt de Commissie daarvan in kennis.

*Artikel 23***Taken van de noodeenheid**

1. De door het Bureau opgezette noodeenheid is belast met de verzameling en beoordeling van alle relevante informatie en het onderzoeken van de mogelijkheden om het risico voor het gemeenschappelijk visserijbeleid zo doeltreffend en snel mogelijk te voorkomen, weg te nemen of te beperken.
2. De noodeenheid kan de hulp inroepen van overheidsinstanties of particulieren indien hun expertise nodig wordt geacht om de noodsituatie doeltreffend aan te pakken.
3. Het Bureau zorgt voor de nodige coördinatie om adequaat en tijdig op de noodsituatie te reageren.
4. De noodeenheid houdt het publiek, in voorkomend geval, op de hoogte van de risico's en de getroffen maatregelen.

*Artikel 24***Meerjarig werkprogramma**

1. In het meerjarig werkprogramma van het Bureau worden de algemene doelstellingen, het mandaat, de taken, de prestatie-indicatoren en de prioriteiten voor elke actie van het Bureau voor een periode van vijf jaar vastgesteld. Het omvat een presentatie van het personeelsbeleidsplan en een raming van de begrotingskredieten die moeten worden vrijgemaakt om de doelstellingen voor die vijfjarige periode te bereiken.
2. Het meerjarig werkprogramma wordt gepresenteerd volgens het systeem en de methode van activiteitsgestuurd management van de Commissie. Het wordt goedgekeurd door de raad van bestuur.
3. Het in artikel 32, lid 2, onder c), vermelde werkprogramma verwijst naar het meerjarig werkprogramma. Het geeft duidelijk de toevoegingen, wijzigingen of schrappingen aan ten opzichte van het werkprogramma van het vorige jaar, en de vooruitgang die is geboekt bij het bereiken van de algemene doelstellingen en prioriteiten van het meerjarig werkprogramma.

*Artikel 25***Samenwerking in maritieme zaken**

Het Bureau draagt bij tot de uitvoering van het geïntegreerd maritiem beleid van de Unie en sluit met name administratieve overeenkomsten met andere instanties op door deze verordening bestreken gebieden, na goedkeuring door de raad van bestuur. De uitvoerend directeur stelt de Commissie en de lidstaten hiervan in een vroeg stadium van de onderhandelingen in kennis.

*Artikel 26***Uitvoeringsbepalingen**

De bepalingen ter uitvoering van dit hoofdstuk worden vastgesteld volgens de in artikel 47, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde procedure.

Die bepalingen kunnen met name betrekking hebben op de opstelling van plannen om te reageren op noodsituaties, de oprichting van de noodeenheid en de toe te passen praktische procedures.

HOOFDSTUK V

INTERNE STRUCTUUR EN WERKING*Artikel 27***Rechtsvorm en hoofdzetel**

1. Het Bureau is een orgaan van de Unie en heeft rechtspersoonlijkheid.
2. In elke lidstaat geniet het Bureau de meest uitgebreide handelingsbevoegdheid die op grond van de wetgeving in de betreffende lidstaat aan rechtspersonen wordt verleend. Het Bureau kan met name roerend en onroerend goed verwerven of vervreemden, en kan in rechte optreden.
3. Het Bureau wordt vertegenwoordigd door zijn uitvoerend directeur.
4. Het Bureau heeft zijn zetel in Vigo, Spanje.

*Artikel 28***Personeel**

1. Het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie en de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Unie, als vastgesteld in Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 259/68 van de Raad ⁽¹⁴⁾, en de regels die gezamenlijk door de instellingen van de Europese Unie zijn vastgesteld ter uitvoering van dat Statuut en die Regeling, zijn van toepassing op het personeel van het Bureau. De raad van bestuur stelt, in overleg met de Commissie, de noodzakelijke uitvoeringsbepalingen vast.
2. Onverminderd artikel 39 worden ten aanzien van het eigen personeel van het Bureau de bevoegdheden die door het Statuut van de ambtenaren en door de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden aan het tot aanstelling bevoegde gezag zijn toegekend, uitgeoefend door het Bureau.
3. Het personeel van het Bureau bestaat uit ambtenaren die door de Commissie tijdelijk worden toegewezen of gedetacheerd en uit andere personeelsleden die door het Bureau worden aangeworven naargelang zijn werkzaamheden zulks vereisen.

Het Bureau kan ook ambtenaren in dienst hebben die tijdelijk worden gedetacheerd door de lidstaten.

*Artikel 29***Voorrechten en immuniteiten**

Het Protocol inzake voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie is van toepassing op het Bureau.

*Artikel 30***Aansprakelijkheid**

1. De contractuele aansprakelijkheid van het Bureau wordt beheerst door het recht dat op de betrokken overeenkomst van toepassing is.
2. Het Hof van Justitie van de Europese Unie is bevoegd uitspraak te doen krachtens een arbitragebeding vervat in een door het Bureau gesloten overeenkomst.

⁽¹⁴⁾ PB L 56 van 4.3.1968, blz. 1.

3. In geval van niet-contractuele aansprakelijkheid vergoedt het Bureau, overeenkomstig de algemene beginselen die de wetgevingen van de lidstaten gemeen hebben, alle schade die door het Bureau zelf of zijn personeelsleden in de uitoefening van hun functie is veroorzaakt. Het Hof van Justitie is bevoegd voor alle in dit verband gerezen geschillen over schadevergoeding.

4. De persoonlijke aansprakelijkheid van de personeelsleden jegens het Bureau wordt beheerst door de bepalingen van het Statuut van de ambtenaren of de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden.

Artikel 31

Talen

1. Op het Bureau zijn de bepalingen van Verordening nr. 1 van de Raad ⁽¹⁵⁾ van toepassing.
2. De voor het functioneren van het Bureau vereiste vertaaldiensten worden geleverd door het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie.

Artikel 32

Instelling en bevoegdheden van de raad van bestuur

1. Het Bureau heeft een raad van bestuur.
2. De raad van bestuur:
 - a) benoemt en ontslaat de uitvoerend directeur overeenkomstig artikel 39;
 - b) keurt uiterlijk op 30 april van elk jaar het algemeen verslag van het Bureau over het voorafgaande jaar goed en zendt het toe aan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie, de Rekenkamer en de lidstaten. Het verslag wordt openbaar gemaakt;
 - c) stelt uiterlijk op 31 oktober van elk jaar en rekening houdend met het advies van de Commissie en de lidstaten het werkprogramma van het Bureau voor het komende jaar vast en zendt het toe aan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de lidstaten.

Het werkprogramma bevat de prioriteiten van het Bureau. De hoogste prioriteit wordt gegeven aan de taken van het Bureau met betrekking tot controle- en bewakingsprogramma's. Het werkprogramma wordt vastgesteld onverminderd de jaarlijkse begrotingsprocedure van de Unie. Indien de Commissie binnen 30 dagen na de datum waarop het werkprogramma is vastgesteld, te kennen geeft het niet eens te zijn met dat werkprogramma, bespreekt de raad van bestuur het werkprogramma opnieuw en keurt hij het, eventueel gewijzigd, binnen twee maanden in tweede lezing goed;

- d) stelt vóór het begin van het begrotingsjaar de definitieve begroting van het Bureau vast, eventueel na aanpassing aan de bijdrage van de Unie en andere ontvangsten van het Bureau;
- e) verricht zijn taken met betrekking tot de begroting van het Bureau overeenkomstig de artikelen 44, 45 en 47;
- f) treedt als tuchtraad op ten aanzien van de uitvoerend directeur;
- g) stelt zijn reglement van orde vast, waarbij zo nodig mag worden voorzien in het instellen van subcomités van de raad van bestuur;
- h) stelt de nodige procedures vast voor de uitvoering van de taken van het Bureau.

Artikel 33

Samenstelling van de raad van bestuur

1. De raad van bestuur bestaat uit vertegenwoordigers van de lidstaten en zes vertegenwoordigers van de Commissie. Iedere lidstaat mag één lid aanwijzen. De lidstaten en de Commissie wijzen voor elk lid een plaatsvervanger aan die het lid in diens afwezigheid vertegenwoordigt.
2. De leden van de raad van bestuur worden benoemd op basis van hun relevante ervaring en deskundigheid op het gebied van visserijcontroles en -inspecties.
3. De duur van de ambtstermijn van elk lid bedraagt vijf jaar vanaf de benoemingsdatum. Deze ambtstermijn kan worden verlengd.

⁽¹⁵⁾ Verordening nr. 1 van de Raad van 15 april 1958 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap (PB 17 van 6.10.1958, blz. 385/58).

*Artikel 34***Voorzitterschap van de raad van bestuur**

1. De raad van bestuur kiest uit de vertegenwoordigers van de Commissie een voorzitter. De raad van bestuur kiest uit zijn midden een vicevoorzitter. De vicevoorzitter vervangt ambtshalve de voorzitter wanneer hij of zij is verhinderd zijn of haar taken te verrichten.
2. De ambtstermijn van de voorzitter en de vicevoorzitter bedraagt drie jaar en loopt af wanneer hun respectieve lidmaatschap van de raad van bestuur ten einde loopt. Deze ambtstermijn kan eenmaal worden verlengd.

*Artikel 35***Vergaderingen**

1. De voorzitter roept de raad van bestuur in vergadering bijeen. De agenda wordt opgesteld door de voorzitter, rekening houdend met de voorstellen van de leden van de raad van bestuur en de uitvoerend directeur van het Bureau.
2. De uitvoerend directeur en de door de raad van advies aangewezen vertegenwoordiger nemen zonder stemrecht deel aan de beraadslagingen.
3. De raad van bestuur houdt ten minste eenmaal per jaar een gewone vergadering. Daarnaast komt de raad van bestuur op initiatief van de voorzitter of op verzoek van de Commissie of van een derde van de in de raad van bestuur vertegenwoordigde lidstaten bijeen.
4. De raad van bestuur kan, wanneer er sprake is van geheimhouding of van een belangenconflict, besluiten specifieke agendapunten te bespreken buiten aanwezigheid van de door de raad van advies aangewezen vertegenwoordiger. Nadere voorschriften voor de toepassing van deze bepaling kunnen worden vastgelegd in het reglement van orde.
5. De raad van bestuur kan eenieder wiens advies dienstig kan zijn, uitnodigen om als waarnemer de vergaderingen bij te wonen.
6. De leden van de raad van bestuur kunnen zich op de door het reglement van orde van de raad bepaalde wijze laten bijstaan door adviseurs of deskundigen.
7. Het secretariaat voor de raad van bestuur wordt geleverd door het Bureau.

*Artikel 36***Stemprocedure**

1. De raad van bestuur neemt besluiten met absolute meerderheid van de stemmen.
2. Elk door een lidstaat aangewezen lid heeft één stem. Bij afwezigheid van een lid heeft zijn of haar plaatsvervanger het recht zijn of haar stemrecht uit te oefenen.
3. In het reglement van orde worden de nadere bijzonderheden van de stemprocedure bepaald en in het bijzonder onder welke voorwaarden een lid namens een ander lid kan handelen, alsmede de quorumvoorschriften, indien van toepassing.

*Artikel 37***Verklaring omtrent belangen**

De leden van de raad van bestuur leggen een verklaring omtrent hun belangen af, waarin zij hetzij verklaren dat zij geen belangen hebben die afbreuk zouden kunnen doen aan hun onafhankelijkheid, hetzij al hun directe en indirecte belangen vermelden die geacht zouden kunnen worden afbreuk te doen aan hun onafhankelijkheid. Deze verklaringen worden jaarlijks schriftelijk afgelegd, of telkens wanneer er zich met betrekking tot punten op de agenda een belangenconflict zou kunnen voordoen. In het laatste geval mag het betrokken lid voor deze punten geen stem uitbrengen.

*Artikel 38***Taken en bevoegdheden van de uitvoerend directeur**

1. Het Bureau wordt beheerd door zijn uitvoerend directeur. Onverminderd de respectieve bevoegdheden van de Commissie en de raad van bestuur mag de uitvoerend directeur van geen enkele overheid, noch van enige andere instantie instructies verlangen of aanvaarden.
2. De uitvoerend directeur geeft bij de uitoefening van zijn of haar taken uitvoering aan de beginselen van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

3. De uitvoerend directeur heeft de volgende taken en bevoegdheden:
 - a) hij of zij stelt het ontwerp van werkprogramma op en legt het na raadpleging van de Commissie en de lidstaten voor aan de raad van bestuur. Hij of zij neemt passende maatregelen voor de uitvoering van het werkprogramma binnen de bij deze verordening, de uitvoeringsbepalingen en enige geldende wetgeving gestelde grenzen;
 - b) hij of zij neemt alle nodige maatregelen, waaronder de vaststelling van interne administratieve instructies en de bekendmaking van mededelingen, om de organisatie en het functioneren van het Bureau overeenkomstig deze verordening te waarborgen;
 - c) hij of zij neemt alle nodige maatregelen, waaronder de vaststelling van besluiten ten aanzien van de verantwoordelijkheden van het Bureau op grond van de hoofdstukken II en III, alsmede het huren en exploiteren van controle- en inspectiemiddelen en het beheren van een informatienetwerk;
 - d) hij of zij reageert op verzoeken van de Commissie en op verzoeken om bijstand van een lidstaat krachtens de artikelen 6, 7 en 16;
 - e) hij of zij organiseert een efficiënt toetsingssysteem teneinde de resultaten van het Bureau te kunnen vergelijken met de operationele doelstellingen. Op basis hiervan stelt de uitvoerend directeur elk jaar een ontwerp van een algemeen verslag op dat hij of zij aan de raad van bestuur voorlegt. Hij of zij voert een methode van geregelde evaluatie in die aan erkende vaknormen voldoet;
 - f) hij of zij oefent met betrekking tot het personeel de in artikel 28, lid 2, bedoelde bevoegdheden uit;
 - g) hij of zij stelt overeenkomstig artikel 44 ramingen van de ontvangsten en uitgaven van het Bureau op en voert de begroting overeenkomstig artikel 45 uit.
4. De uitvoerend directeur legt over zijn of haar activiteiten verantwoording af aan de raad van bestuur.

Artikel 39

Ontslag en benoeming van de uitvoerend directeur

1. De uitvoerend directeur wordt op grond van zijn of haar verdienste en gedocumenteerde relevante ervaring op het gebied van het gemeenschappelijk visserijbeleid en van visserijcontrole en visserij-inspectie door de raad van bestuur benoemd uit een lijst van ten minste twee kandidaten die door de Commissie zijn voorgedragen na een selectieprocedure, nadat voor die post in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en op andere plaatsen een oproep tot het indienen van blikken van belangstelling is verschenen.
2. De raad van bestuur heeft de bevoegdheid om de uitvoerend directeur te ontslaan. De raad van bestuur beraadt zich op een dergelijk ontslag op verzoek van de Commissie of van een derde van zijn leden.
3. De raad van bestuur neemt de in de leden 1 en 2 bedoelde besluiten met een meerderheid van twee derde van de leden.
4. De ambtstermijn van de uitvoerend directeur bedraagt vijf jaar. Deze ambtstermijn kan op voorstel van de Commissie eenmaal met vijf jaar worden verlengd; een dergelijke verlenging wordt goedgekeurd bij besluit van twee derde van de leden van de raad van bestuur.

Artikel 40

Raad van advies

1. De raad van advies bestaat uit vertegenwoordigers van de krachtens artikel 43 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 opgerichte adviesraden; elke adviesraad wijst één vertegenwoordiger aan. De vertegenwoordigers kunnen zich laten vervangen door gelijktijdig benoemde plaatsvervangers.
2. De leden van de raad van advies zijn geen lid van de raad van bestuur.

De raad van advies wijst een van zijn leden aan om zonder stemrecht aan de beraadslagingen van de raad van bestuur deel te nemen.
3. De raad van advies staat de uitvoerend directeur op diens verzoek bij in de uitoefening van zijn of haar taken overeenkomstig deze verordening.
4. De raad van advies wordt voorgezeten door de uitvoerend directeur. De voorzitter roept de raad van advies ten minste eenmaal per jaar bijeen.
5. De logistieke steun die de raad van advies nodig heeft en het secretariaat voor zijn vergaderingen worden geleverd door het Bureau.
6. De leden van de raad van bestuur kunnen de vergaderingen van de raad van advies bijwonen.

*Artikel 41***Transparantie en communicatie**

1. Verordening (EG) nr. 1049/2001 is van toepassing op de documenten die bij het Bureau berusten.
2. De raad van bestuur stelt binnen zes maanden na de datum van zijn eerste vergadering de praktische regelingen voor de uitvoering van Verordening (EG) nr. 1049/2001 vast.
3. Het Bureau kan op eigen initiatief communiceren op de gebieden die tot zijn taken behoren. Het draagt er met name zorg voor dat het publiek en belanghebbenden snel objectieve, betrouwbare en begrijpelijke informatie omtrent zijn werkzaamheden ontvangen.
4. De raad van bestuur stelt de nodige interne regels voor de toepassing van lid 3 vast.
5. Tegen de beslissingen van het Bureau uit hoofde van artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 kan een klacht worden ingediend bij de Europese Ombudsman of een beroep worden ingesteld bij het Hof van Justitie, op grond van de artikelen 228 en 263 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).
6. Verordening (EU) 2018/1725 is van toepassing op de informatie die de Commissie en het Bureau overeenkomstig de onderhavige verordening verzamelen.

*Artikel 42***Geheimhouding**

1. De leden van de raad van bestuur, de uitvoerend directeur en de personeelsleden van het Bureau zijn ook na beëindiging van hun werkzaamheden onderworpen aan de geheimhoudingsplicht van artikel 339 VWEU.
2. De raad van bestuur stelt interne regels vast voor de praktische uitvoering van de in lid 1 bedoelde geheimhoudingsplicht.

*Artikel 43***Toegang tot informatie**

1. De Commissie heeft onbelemmerde toegang tot alle door het Bureau verzamelde gegevens. Het Bureau verstrekt op verzoek alle gegevens en beoordelingen van die gegevens aan de Commissie, in de door haar gespecificeerde vorm.
2. De lidstaten die betrokken zijn bij een bepaalde operatie van het Bureau hebben toegang tot alle door het Bureau verzamelde gegevens met betrekking tot die operatie, op voorwaarden die bepaald kunnen worden volgens de in artikel 47, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde procedure.

HOOFDSTUK VI

FINANCIËLE BEPALINGEN

*Artikel 44***Begroting**

1. De ontvangsten van het Bureau bestaan uit:
 - a) een in de algemene begroting van de Europese Unie (afdeling Commissie) opgenomen bijdrage van de Unie;
 - b) voor overeenkomstig artikel 6 door het Bureau aan de lidstaten geleverde diensten in rekening gebrachte kosten;
 - c) voor publicaties, opleiding en andere door het Bureau geleverde diensten in rekening gebrachte kosten.
2. De uitgaven van het Bureau bestaan uit personeels-, administratieve, infrastructurele en operationele kosten.
3. De uitvoerend directeur stelt een ontwerpraming op van de ontvangsten en uitgaven van het Bureau voor het volgende begrotingsjaar en zendt deze samen met een ontwerppersoneelsformatie naar de raad van bestuur.
4. De ontvangsten en uitgaven moeten in evenwicht zijn.
5. De raad van bestuur stelt elk jaar op basis van de ontwerpraming van de ontvangsten en uitgaven een raming op van de ontvangsten en uitgaven van het Bureau voor het volgende begrotingsjaar.
6. De in lid 5 bedoelde raming, waarin een ontwerppersoneelsformatie en een voorlopig werkprogramma zijn opgenomen, wordt uiterlijk op 31 maart door de raad van bestuur aan de Commissie toegezonden.

7. De raming wordt samen met het voorontwerp van de algemene begroting van de Europese Unie door de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (hierna „de begrotingsautoriteit” genoemd) toegezonden.
8. Op basis van deze raming neemt de Commissie de geraamde bedragen die zij nodig acht met betrekking tot de personeelsformatie en het bedrag van de subsidie ten laste van de algemene begroting op in het voorontwerp van algemene begroting van de Europese Unie, dat zij overeenkomstig artikel 314 VWEU voorlegt aan de begrotingsautoriteit.
9. De begrotingsautoriteit keurt de kredieten voor de subsidie aan het Bureau goed. De begrotingsautoriteit stelt de personeelsformatie van het Bureau vast.
10. De begroting wordt goedgekeurd door de raad van bestuur. De begroting wordt definitief na de definitieve vaststelling van de algemene begroting van de Europese Unie. De begroting wordt zo nodig dienovereenkomstig aangepast.
11. De raad van bestuur stelt de begrotingsautoriteit zo spoedig mogelijk in kennis van de projecten die hij voornemens is te realiseren en die aanzienlijke financiële gevolgen voor de financiering van de begroting kunnen hebben, met name onroerendgoedprojecten zoals de huur of aankoop van gebouwen. De raad van bestuur brengt de Commissie daarvan op de hoogte.
12. Wanneer een tak van de begrotingsautoriteit kennis heeft gegeven van zijn voornemen om een advies te verstrekken, doet hij dit advies aan de raad van bestuur toekomen binnen een termijn van zes weken te rekenen vanaf de kennisgeving van het project.

Artikel 45

Uitvoering en controle van de begroting

1. De uitvoerend directeur voert de begroting van het Bureau uit.
2. Uiterlijk op 1 maart van het jaar dat volgt op het afgesloten begrotingsjaar dient de rekenplichtige van het Bureau de voorlopige rekeningen met het verslag over het budgettaire en financiële beheer van dat begrotingsjaar in bij de rekenplichtige van de Commissie. De rekenplichtige van de Commissie consolideert de voorlopige rekeningen van de instellingen en de gedecentraliseerde organen overeenkomstig artikel 245 van Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁶⁾ („het Financieel Reglement”).
3. Uiterlijk op 31 maart van het jaar dat volgt op het afgesloten begrotingsjaar dient de rekenplichtige van de Commissie de voorlopige rekeningen van het Bureau met het verslag over het budgettaire en financiële beheer van dat begrotingsjaar in bij de Rekenkamer. Het verslag over het budgettaire en financiële beheer van dat begrotingsjaar wordt ook toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad.
4. Na ontvangst van de opmerkingen van de Rekenkamer over de voorlopige rekeningen van het Bureau overeenkomstig artikel 246 van het Financieel Reglement maakt de uitvoerend directeur onder zijn of haar eigen verantwoordelijkheid de definitieve rekeningen van het Bureau op en legt deze voor advies aan de raad van bestuur voor.
5. De raad van bestuur brengt advies uit over de definitieve rekeningen van het Bureau.
6. Uiterlijk op 1 juli van het jaar dat volgt op het afgesloten begrotingsjaar, dient de uitvoerend directeur de definitieve rekeningen met het advies van de raad van bestuur in bij het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de Rekenkamer.
7. De definitieve rekeningen worden gepubliceerd.
8. Het Bureau stelt een interne auditfunctie in die wordt ingevuld overeenkomstig de toepasselijke internationale normen.
9. De uitvoerend directeur zendt de Rekenkamer uiterlijk op 30 september een reactie op haar opmerkingen. Hij of zij dient dat antwoord ook in bij de raad van bestuur.
10. De uitvoerend directeur verstrekt het Europees Parlement op verzoek, overeenkomstig artikel 261, lid 3, van het Financieel Reglement, alle inlichtingen die nodig zijn voor het goede verloop van de kwijtingsprocedure voor het betrokken begrotingsjaar.
11. Het Europees Parlement verleent op aanbeveling van de Raad vóór 30 april van het tweede daaropvolgende jaar aan de uitvoerend directeur van het Bureau kwijting inzake de uitvoering van de begroting van het betrokken jaar.

⁽⁶⁾ Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 en Besluit nr. 541/2014/EU en tot intrekking van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 (PB L 193 van 30.7.2018, blz. 1).

*Artikel 46***Fraudebestrijding**

1. Ter bestrijding van fraude, corruptie en andere onwettige activiteiten zijn de bepalingen van Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 onverkort op het Bureau van toepassing.
2. Het Bureau treedt toe tot het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) en stelt onverwijld de passende voorschriften vast die op alle personeelsleden van het Bureau van toepassing zijn.
3. De financieringsbesluiten en alle daarmee verband houdende uitvoeringsovereenkomsten en -instrumenten bepalen uitdrukkelijk dat de Rekenkamer en OLAF indien nodig bij de begunstigden van middelen van het Bureau en bij de tussenpersonen die deze middelen verdelen, tot controle ter plaatse kunnen overgaan.

*Artikel 47***Financiën**

De raad van bestuur stelt na verkrijging van de goedkeuring van de Commissie en het advies van de Rekenkamer het financieel reglement van het Bureau vast. Dat financieel reglement mag slechts van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1271/2013 van de Commissie ⁽¹⁷⁾ afwijken indien de specifieke vereisten van de taakverrichting van het Bureau dit noodzakelijk maken, en met voorafgaande instemming van de Commissie.

HOOFDSTUK VII

SLOTBEPALINGEN

*Artikel 48***Evaluatie**

1. Binnen vijf jaar nadat het Bureau een begin heeft gemaakt met de uitvoering van zijn taken en vervolgens om de vijf jaar geeft de raad van bestuur de opdracht tot een onafhankelijke externe evaluatie van de uitvoering van deze verordening. De Commissie verstrekt het Bureau alle gegevens welke het voor deze evaluatie relevant acht.
2. Bij elke evaluatie wordt een beoordeling gegeven van de effecten van deze verordening alsmede van het nut, de relevantie en de doeltreffendheid van het Bureau en zijn werkmethoden en de mate waarin het bijdraagt tot de strikte naleving van de voorschriften uit hoofde van het gemeenschappelijk visserijbeleid. De raad van bestuur stelt in overleg met de Commissie een specifieke opdracht vast, na raadpleging van de betrokken partijen.
3. De raad van bestuur ontvangt de evaluatie en legt de Commissie aanbevelingen voor met het oog op wijzigingen in deze verordening, het Bureau en de werkmethoden. De resultaten van de evaluatie en de aanbevelingen worden door de Commissie toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad en worden bekendgemaakt.

*Artikel 49***Intrekking**

Verordening (EG) nr. 768/2005 wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken verordening gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage II.

*Artikel 50***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

⁽¹⁷⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1271/2013 van de Commissie van 30 september 2013 houdende de financiële kaderregeling van de organen, bedoeld in artikel 208 van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 328 van 7.12.2013, blz. 42).

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 19 maart 2019.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

A. TAJANI

Voor de Raad

De voorzitter

G. CIAMBA

BIJLAGE I

Ingetrokken verordening met overzicht van de achtereenvolgende wijzigingen ervan

Verordening (EG) nr. 768/2005 van de Raad
(PB L 128 van 21.5.2005, blz. 1)

Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad
(PB L 343 van 22.11.2009, blz. 1)

Uitsluitend artikel 120

Verordening (EU) 2016/1626 van het Europees Parlement en de Raad
(PB L 251 van 16.9.2016, blz. 80)

BIJLAGE II

Concordantietabel

Verordening (EG) nr. 768/2005	De onderhavige verordening
Artikelen 1 tot en met 7	Artikelen 1 tot en met 7
Artikel 7 bis	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16	Artikel 17
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 17 bis	Artikel 19
Artikel 17 ter	Artikel 20
Artikel 17 quater	Artikel 21
Artikel 17 quinquies	Artikel 22
Artikel 17 sexies	Artikel 23
Artikel 17 septies	Artikel 24
Artikel 17 octies	Artikel 25
Artikel 17 nonies	Artikel 26
Artikel 18	Artikel 27
Artikel 19	Artikel 28
Artikel 20	Artikel 29
Artikel 21	Artikel 30
Artikel 22	Artikel 31
Artikel 23	Artikel 32
Artikel 24	Artikel 33
Artikel 25	Artikel 34
Artikel 26	Artikel 35
Artikel 27	Artikel 36
Artikel 28	Artikel 37
Artikel 29	Artikel 38
Artikel 30	Artikel 39
Artikel 31	Artikel 40
Artikel 32	Artikel 41
Artikel 33	Artikel 42
Artikel 34	Artikel 43
Artikel 35	Artikel 44
Artikel 36	Artikel 45
Artikel 37	Artikel 46
Artikel 38	Artikel 47
Artikel 39	Artikel 48
Artikel 40	—
Artikel 41	—
—	Artikel 49
Artikel 42	Artikel 50
—	Bijlage I
—	Bijlage II

VERORDENING (EU) 2019/474 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 19 maart 2019****houdende wijziging van Verordening (EU) nr. 952/2013 tot vaststelling van het douanewetboek**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name de artikelen 33, 114 en 207,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ is het douanewetboek van de Unie (het wetboek) vastgesteld en zijn algemene voorschriften en procedures betreffende goederen die het douanegebied van de Unie binnenkomen of verlaten neergelegd.
- (2) De Italiaanse gemeente Campione d'Italia, een Italiaanse enclave op het grondgebied van Zwitserland, en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano moeten in het douanegebied van de Unie worden opgenomen omdat de historische argumenten die de uitsluiting van deze gebieden rechtvaardigden, zoals hun afgelegen ligging en de economische achterstand, hun geldigheid hebben verloren. Om dezelfde redenen moeten deze gebieden onder de toepassing van de algemene accijnsregeling worden gebracht, maar buiten het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde blijven. Om te garanderen dat deze wijzigingen op consequente wijze vanaf hetzelfde tijdstip toepassing vinden, moet de integratie van deze gebieden in het douanegebied van de Unie met ingang van 1 januari 2020 van toepassing zijn.
- (3) Het wetboek moet worden gewijzigd om te verduidelijken dat een houder van een beschikking inzake een bindende tariefinlichting (BTI) die beschikking kan gebruiken tot zes maanden na de intrekking van de BTI-beschikking indien de intrekking het gevolg is van het feit dat de beschikking niet in overeenstemming is met de douanewetgeving of dat niet of niet langer is voldaan aan voor de afgifte van BTI-beschikkingen gestelde voorwaarden.
- (4) Tijdelijke opslag moet worden toegevoegd aan de lijst van douaneformaliteiten die vallen onder de bepaling van het wetboek die bepaalt dat een douaneschuld wegens niet-naleving van die formaliteiten tenietgaat wanneer de niet-naleving geen significante gevolgen had op het correcte functioneren van de procedure, geen poging tot bedrog vormde, en de situatie naderhand werd geregulariseerd. Met het oog op het tenietgaan van een douaneschuld in die gevallen mag tijdelijke opslag niet anders worden behandeld dan een douaneregeling. De bevoegdheidsdelegatie aan de Commissie om die bepaling van het wetboek aan te vullen, moet ook in die zin worden gewijzigd dat tijdelijke opslag eraan wordt toegevoegd.
- (5) Wanneer de douaneautoriteiten een summier aangifte bij binnenbrengen ongeldig moeten maken omdat de goederen waarop de aangifte betrekking heeft, het douanegebied van de Unie niet zijn binnengekomen, moet de summier aangifte bij binnenbrengen onmiddellijk ongeldig worden gemaakt 200 dagen na de indiening van de aangifte in plaats van binnen uiterlijk 200 dagen, aangezien dat de periode is waarbinnen de goederen het douanegebied van de Unie moeten binnenkomen.
- (6) Om de douaneautoriteiten in staat te stellen degelijke risicoanalyses en passende op risicoanalyse gebaseerde controles te verrichten, moet worden gewaarborgd dat de marktdeelnemers hen vóór de aankomst van niet-Uniegoederen gegevens en informatie over die goederen verstrekken in de vorm van een summier aangifte bij binnenbrengen. Wanneer er geen summier aangifte bij binnenbrengen was ingediend vooraleer de goederen werden binnengebracht in het douanegebied van de Unie en er geen ontheffing is voor de verplichting om die

⁽¹⁾ PB C 367 van 10.10.2018, blz. 39.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 31 januari 2019 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 18 februari 2019.

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1).

aangifte in te dienen, moeten de marktdeelnemers de normaal in de summier aangifte bij binnenbrengen vermelde gegevens en informatie bij de douaneautoriteiten opgeven in hun douaneaangifte of aangifte tot tijdelijke opslag. Te dien einde moet alleen gebruik kunnen worden gemaakt van de mogelijkheid om een douaneaangifte of een aangifte tot tijdelijke opslag in te dienen in plaats van een summier aangifte bij binnenbrengen, als de douaneautoriteiten waar de goederen worden aangebracht, dat toestaan. Wanneer de douaneautoriteiten een aangifte tot tijdelijke opslag ongeldig moeten maken omdat de goederen waarop de aangifte betrekking heeft, niet bij de douane zijn aangebracht, moet die aangifte onmiddellijk ongeldig worden gemaakt nadat 30 dagen vanaf de indiening van de aangifte zijn verstreken in plaats van binnen uiterlijk 30 dagen, aangezien dat de periode is waarbinnen de goederen bij de douane moeten worden aangebracht.

- (7) Er moet worden voorzien in een volledige vrijstelling van invoerrechten voor goederen die in het kader van de regeling passieve veredeling zijn hersteld of gewijzigd in een land waarmee de Unie een internationale overeenkomst heeft gesloten die in een dergelijke vrijstelling voorziet, om te garanderen dat de Unie haar internationale verplichtingen in dit verband nakomt. Aangezien de werkingssfeer van die vrijstelling beperkt is tot de invoer van goederen die daadwerkelijk in het betrokken land of het betrokken gebied zijn hersteld of gewijzigd, moet die werkingssfeer niet worden uitgebreid tot de invoer van herstelde of gewijzigde goederen die zijn verkregen uit equivalente goederen, of van vervangende producten in het kader van het systeem uitwisselingsverkeer. De vrijstelling van invoerrechten mag dus niet gelden voor dergelijke goederen en producten.
- (8) Wanneer de douaneautoriteiten een summier aangifte bij uitgaan of een kennisgeving van wederuitvoer ongeldig moeten maken omdat de desbetreffende goederen het douanegebied van de Unie niet hebben verlaten, moet de aangifte of kennisgeving onmiddellijk ongeldig worden gemaakt nadat 150 dagen vanaf de indiening ervan zijn verstreken in plaats van binnen uiterlijk 150 dagen, aangezien dat de periode is waarbinnen de goederen het douanegebied van de Unie moeten verlaten.
- (9) Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel is het voor het verwezenlijken van de kerndoelstellingen dat de douane-unie doeltreffend kan functioneren en dat aan het gemeenschappelijke handelsbeleid uitvoering wordt gegeven, nodig en passend een aantal technische kwesties die bij de tenuitvoerlegging van het wetboek sinds de inwerkingtreding ervan zijn vastgesteld, recht te zetten, twee gebieden van een lidstaat in het douanegebied van de Unie op te nemen en het wetboek in overeenstemming te brengen met internationale overeenkomsten die nog niet van kracht waren toen het wetboek werd vastgesteld. Deze verordening gaat overeenkomstig artikel 5, lid 4, eerste alinea, van het Verdrag betreffende de Europese Unie niet verder dan wat nodig is om de beoogde doelstellingen te verwezenlijken.
- (10) Verordening (EU) nr. 952/2013 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EU) nr. 952/2013 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) In artikel 4, lid 1, wordt het twaalfde streepje vervangen door:

„— het grondgebied van de Italiaanse Republiek, met uitzondering van de gemeente Livigno;”.

- 2) In artikel 34, lid 9, wordt de eerste alinea vervangen door:

„9. Wanneer een BTI- of BOI-beschikking haar geldigheid verliest overeenkomstig lid 1, onder b), of lid 2, dan wel wordt ingetrokken overeenkomstig de leden 5, 7 of 8, mag de BTI- of BOI-beschikking nog worden gebruikt in het kader van bindende, op de beschikking gebaseerde contracten die al waren gesloten voordat deze haar geldigheid verloor of werd ingetrokken. Dat verlengde gebruik geldt niet voor BOI-beschikkingen in verband met voor de uitvoer bestemde goederen.”.

- 3) In artikel 124, lid 1, onder h), wordt punt i) vervangen door:

„i) het verzuim dat tot het ontstaan van de douaneschuld heeft geleid, had geen werkelijke gevolgen voor het juiste functioneren van de tijdelijke opslag of de betrokken douaneregeling en hield geen poging tot bedrog in;”.

- 4) Artikel 126 wordt vervangen door:

„Artikel 126

Bevoegdheidsdelegatie

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 284 gedelegeerde handelingen vast te stellen ter bepaling van de verschillende vormen van verzuim zonder werkelijke gevolgen voor de juiste werking van de tijdelijke opslag of de betrokken douaneregeling, en ter aanvulling van de bepalingen van artikel 124, lid 1, onder h), i).”.

5) In artikel 129 wordt lid 2 vervangen door:

„2. Indien de goederen waarvoor een summiere aangifte bij binnenbrengen is ingediend, niet het douanegebied van de Unie binnenkomen, maken de douaneautoriteiten deze aangifte onmiddellijk ongeldig in elk van de volgende gevallen:

- a) op verzoek van de aangever, of
- b) indien na de indiening van de aangifte 200 dagen zijn verstreken.”.

6) In artikel 139 wordt lid 5 vervangen door:

„5. Indien bij de douane aangebrachte niet-Uniegoederen niet zijn gedekt door een summiere aangifte bij binnenbrengen, en tenzij ontheffing is verleend van de verplichting een dergelijke aangifte in te dienen, dient een van de in artikel 127, lid 4, bedoelde personen, onverminderd artikel 127, lid 6, onmiddellijk een dergelijke aangifte in dan wel in plaats daarvan, mits dit is toegestaan door de douaneautoriteiten, een douaneaangifte of een aangifte tot tijdelijke opslag. Indien in dergelijke omstandigheden een douaneaangifte of een aangifte tot tijdelijke opslag wordt ingediend, bevat de aangifte ten minste de voor de summiere aangifte bij binnenbrengen benodigde gegevens.”.

7) In artikel 146 wordt lid 2 vervangen door:

„2. Indien de goederen waarvoor een aangifte tot tijdelijke opslag is ingediend, niet bij de douane zijn aangebracht, maken de douaneautoriteiten die aangifte onmiddellijk ongeldig in elk van de volgende gevallen:

- a) op verzoek van de aangever, of
- b) indien na de indiening van de aangifte 30 dagen zijn verstreken.”.

8) Het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 260 bis

Goederen die zijn hersteld of gewijzigd in het kader van internationale overeenkomsten

1. Er wordt volledige vrijstelling van invoerrechten verleend voor veredelingsproducten die voortkomen uit onder de regeling passieve veredeling geplaatste goederen wanneer ten genoegen van de douaneautoriteiten wordt aangetoond dat:

- a) die goederen zijn hersteld of gewijzigd in een land of gebied buiten het douanegebied van de Unie waarmee de Unie een internationale overeenkomst heeft gesloten die in een dergelijke vrijstelling voorziet, en
- b) aan de voorwaarden voor de vrijstelling van invoerrechten waarin de onder a) bedoelde overeenkomst voorziet, is voldaan.

2. Lid 1 is niet van toepassing op veredelingsproducten die voortkomen uit equivalente goederen als bedoeld in artikel 223, en op vervangende producten als bedoeld in de artikelen 261 en 262.”.

9) In artikel 272 wordt lid 2 vervangen door:

„2. Indien de goederen waarvoor een summiere aangifte bij uitgaan is ingediend, niet het douanegebied van de Unie verlaten, maken de douaneautoriteiten deze aangifte onmiddellijk ongeldig:

- a) op verzoek van de aangever, of
- b) indien na de indiening van de aangifte 150 dagen zijn verstreken.”.

10) In artikel 275 wordt lid 2 vervangen door:

„2. Indien de goederen waarvoor een kennisgeving van wederuitvoer is ingediend, niet het douanegebied van de Unie verlaten, maken de douaneautoriteiten deze kennisgeving onmiddellijk ongeldig:

- a) op verzoek van de aangever, of
- b) indien na de indiening van de kennisgeving 150 dagen zijn verstreken.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 1, lid 1, is van toepassing met ingang van 1 januari 2020.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 19 maart 2019.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

A. TAJANI

Voor de Raad

De voorzitter

G. CIAMBA

RICHTLIJNEN

RICHTLIJN (EU) 2019/475 VAN DE RAAD

van 18 februari 2019

tot wijziging van Richtlijnen 2006/112/EG en 2008/118/EG wat betreft de opname van de Italiaanse gemeente Campione d'Italia en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano in het douanegebied van de Unie en in het territoriale toepassingsgebied van Richtlijn 2008/118/EG

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 113,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij zijn brief van 18 juli 2017 heeft Italië verzocht dat de Italiaanse gemeente Campione d'Italia en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano zouden worden opgenomen in het douanegebied van de Unie zoals omschreven in Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad ⁽³⁾ alsook in het territoriale toepassingsgebied van Richtlijn 2008/118/EG ⁽⁴⁾ van de Raad met het oog op de accijns, terwijl die gebieden buiten het territoriale toepassingsgebied zouden blijven van Richtlijn 2006/112/EG ⁽⁵⁾ van de Raad met het oog op de btw.
- (2) De Italiaanse gemeente Campione d'Italia, een Italiaanse exclave op het grondgebied van Zwitserland, en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano moeten in het douanegebied van de Unie worden opgenomen omdat de historische argumenten die de uitsluiting van die gebieden rechtvaardigden, zoals hun afgelegen ligging en de economische achterstand, hun geldigheid hebben verloren. Om dezelfde redenen moeten die gebieden worden opgenomen in het territoriale toepassingsgebied van Richtlijn 2008/118/EG.
- (3) Italië wil die gebieden evenwel blijven uitsluiten van de territoriale toepassing van Richtlijn 2006/112/EG, omdat dit van wezenlijk belang is om gelijke concurrentievoorwaarden te handhaven tussen in Zwitserland en in de Italiaanse gemeente Campione d'Italia gevestigde marktdeelnemers door middel van de toepassing van een lokale regeling voor indirecte belastingen die in overeenstemming is met de Zwitserse regeling voor belasting over de toegevoegde waarde.
- (4) Deze Richtlijn dient strikt gekoppeld te zijn aan Verordening (EU) 2019/474 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁶⁾. Daarom moeten de nationale omzettingsmaatregelen, die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen, toepassing vinden vanaf de datum waarop die verordening van toepassing wordt.
- (5) De Richtlijnen 2006/112/EG en 2008/118/EG moeten derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

⁽¹⁾ Advies van 2 oktober 2018 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ Advies van 11 juli 2018 (PB C 367 van 10.10.2018, blz. 117).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van Richtlijn 92/12/EEG (PB L 9 van 14.1.2009, blz. 12).

⁽⁵⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1).

⁽⁶⁾ Verordening (EU) 2019/474 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 952/2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (zie bladzijde 38 van dit Publicatieblad).

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In Richtlijn 2006/112/EG wordt artikel 6 als volgt gewijzigd:

1. in lid 1 worden de volgende punten toegevoegd:
 - „f) Campione d'Italia;
 - g) de Italiaanse wateren van het meer van Lugano.”;
2. in lid 2 worden de punten f) en g) geschrapt.

Artikel 2

In artikel 5, lid 3, van Richtlijn 2008/118/EG worden de punten f) en g) geschrapt.

Artikel 3

1. De lidstaten dienen uiterlijk op 31 december 2019 de nodige maatregelen vast te stellen en bekend te maken om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Zij passen die maatregelen toe vanaf 1 januari 2020.

Wanneer de lidstaten die maatregelen aannemen, wordt daarin of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste maatregelen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 4

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 18 februari 2019.

Voor de Raad
De voorzitter
N. BĂDĂLĂU

ISSN 1977-0758 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2598 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL